

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre ..... 24 korona.
Egy óra ..... 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre ..... 28 korona.
Egy óra ..... 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:
Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Szombat, augusztus 18.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A hetvenedik születésnap.**
- A kínai háború.**
- Vallási csoda Nagylakon.**
- A király születésnapja.**
- A magyar búrbarát.**
- A milliomos kisasszony és a géplakatos regénye.**
- Szolgabíró a börtönben.**
- Brutális ezredes.**
- A Batthyány-utcza betörője.**
- Egymásért.**
- A kis Nebántsvirág meg az anyja.**
- Tárcza: A vőlegény.** Irta: Nógrádi László.
- Regény-Csarnok: Modern Ophélie.** Fordította: Liptai Imre.

A hetvenedik születésnap.

Arad, augusztus 17.

Nagy ünnepe van e napon a magyar nemzetnek: szeretett királyunk születésének hetvenedik évfordulóját értük meg, mely az uralkodó nagy birodalma összes népeinek örömnappal szolgál; de különösen nekünk magyaroknak van okunk igaz örömmel venni ki részünket ezen ünnepélyből.

Ha visszapillantunk arra az áldásos működésre, atyai gondoskodásra és valóban királyi ténykedésre, melylyel az ünneplő a trónuson Magyarországból egy nagy, hatalmas és önálló államot teremtett, ha továbbá arra a csodálatos szellemi üdeségre, erélyre és erős akaratra

gondolunk, melylyel a mi agg fejedelmünk még most is teljes mértékben bir, akkor hálaérzet támad szívünkben a gondviselés iránt és fohász kél ajkunkról, vajha a királyok és népek ura, a jóságos Isten a mi szeretett fejedelmünket ezután is áldása és hatalmas támogatásában részesítene, hogy Magyarországot tovább vezesse a haladásnak eddigi útján és a fejlettség azou magas fokára emelje, melyet a legmerészebb nemzeti aspiráció alkotott végcélul magának.

A százezrek ajakáról emelkedő ima oly királyért száll az égbe, aki mint legalkotmányosabb uralkodó, egész életét, minden erejét, tudását és tehetségét népei jólétének szentelte, népei boldogítását elengedhetetlen kötelességének tartotta s a kötelességet még akkor és oly körülmények közt is teljesítette, midőn mások, kevésbé erősek, a sötét végzet sulya alatt erőtlennül összeroskadtak volna.

Es mindama sorscsapások, melyek e jóságos szívet meglátogatták, egyetlen fiának s trónja örökösének tragédiája, felejtethetetlen nevének pótolhatlan s még irtozatosabb módon történt elvesztése: e nagy férfiú akarateréjét csak megaczelozták; csak még inkább megerosítotték őt abban, hogy isteni küldetését népei boldogítására s kötelességei viselésére annál szigorubb önmegtágadással teljesitse.

Otvenkét esztendő mult el azóta, hogy

az agg király átvette birodalma kormányzatát. Elég idő ahhoz, hogy a fejedelem és magyar népe között akkoriban fenforgott félreértések szomorú emlékei elhalványuljanak. Amde az időnél sokkal jobban a feledés homályába sülyesztette amaz eseményeket azoknak a soroknak a ragyogó fénye, melyekkel a nagy király Magyarország újabb történetének lapjait tele írta.

Es áldott legyen a magasztos léleknek, Magyarország feledhetetlen védőaszonyának emléke, a kinek e fordulatban oly nagy része volt, ki egy uton, egy törekvésben összehozta a nemzet és király szívet s azóta a nemzet és az ő királya körül erős kötelék szövődött, melynek szálai az uralkodó alkotmányos érzelméből, népeihez való szeretetéből s minden egyes magyarnak végtelen hűségéből és feltétlen odaadásából vannak fonva.

De mentül bensőbb, mentül szorosabb e kapocs a magyar nemzet és a királya között, mentül teljesebb az egyetértés a kettő között, annál aggodóbb a szeretet, mely a király életén csügg.

Hiszen a jelen békénk, a jövődöbeli boldogságunk általános meggyözödésünk szerint még mindig ehhez a kapocshoz, ehhez az egyetértéshez, I. Ferencz József nagy lelkéhez és kiváló egyéniségéhez van kötve, ahhoz az élethez, melynek immár a betölt 70-ik évét ünnepeljük.

TÁRCZA.

A vőlegény,

Irta: Nógrádi László.

Hofmanéknél családi tanács van, nagy családi tanács. Együtt van a rokonság is. Arról tanácskoznak, hogy odaadják-e a leányt Grün Jeremiásnak, a nevelő urnak. Ha odaadják, akkor Grün Jeremiás mátiól kezdve vőlegény, ha nem, akkor a nevelő urnak menni kell. Grün Jeremiás gondolta, hogy sorsa ma döl el, gondolta, hogy a sok rokon megérkezése ezt jelenti. Felváltva remélt és félt. Tudta, ha nem sikerül, akkor elveszti állását és megint ott lesz az uton, a küzdés, a nyomorgás útján. De Grün Jeremiás inkább remélt. A szerencsét jól megfogta, a szerencse sem hagyja el. Lent járkált a kertben gyorsan, izgatottan, számolgatta, mennyi lesz a nyereség. Az a föld, melyet szemé belát, ringó kalászaival az övé is lesz, talán már holnap azt mondhatja: az enyém is mindez. Örökre bucsut mond a gondnak, a szegény s szerény nevelőből ur lesz, nem kell majd törődni a holnappal, mert eleget ad a ma.

A melle feszült és szive hevesebben dobogott. Belekóstolt már az uri életbe s úgy találta, hogy urnak lenni nagyon kellemes állapot. Borzadva gondolt a nyomoruságos életre, melyet átgázolt.

— Még egyszer úgy lenni, nyomorultan, tengetve az életet napról napra, nem, soha, mondta Grün Jeremiás.

Aztán eszébe jutott, hogy nem sokat ér a tudomány, ha szegény az ember. A tudomány csak akkor ér valamit, ha jó kamatot hoz. És mindezeket átgondolva Grün Jeremiás úgy találta, hogy helyesen cselekedett, mikor azon a gyötrelmes éjszakán megirta Kuhlstein Róának az utolsó levelet, az utolsót, melyen leszámol a multtal s örökre bucsut mond a szegény falusi korcsmáros leányának.

— Mitörténhet? kérdezte önmagától Grün Jeremiás. Ugyan mi? Lassankint elalszik lelkiismerete is és elhiszi, hogy helyesen cselekedett. Hiszen valóban kétséges, hogy Mühlstein Róza, az egyszerű lány boldog lett volna vele. Jobb így, mennek a maguk útján.

— Jobb így, mondogatja Grün Jeremiás, egy kicsit rosszul esik majd, az öreg Mühlstein is haragudni fog, a kis falusi szürke emberek homloka elborul, — de olyan egyszerű emberek ezek, azután lesz alkalma, hogy némileg jóvá tegye cselekedetét. Lesz, ha az övé mind az, a mi urrá, gazdaggá teszi. A szegény embereken ütött sebet be lehet gyógyítani könnyen majd a gazdag Grün Jeremiásnak.

És a Grün Jeremiás lelke egészen elváltozott. A lelkesedés elszállt belőle, a szíve egészen elhallgatott s a számító ész kerekedett fölül: Grün Jeremiás örült. Elégedetten dörzsölgette a kezét.

— Így tesz az okos ember, mondogatta, így tesz, az érzékenykedést félre dobja és számít, számít hidegen, egymás alá róva a számokat, s úgy csinálva a számadást, hogy a nyereség minél nagyobb legyen. Az éstt kell a szív helyett beszéltetni, az ész okosan érez, a

szív sokszor nem számol, vakon hajt cselekedetekre.

Ime esztét helyesen használta most is. Szép kis nyeresége lesz. Hofmann Róza mindenképp fölér Mühlstein Rózával, hát még a mi ehhez jön, a sok szép föld; a mérleg jól billen, a mérleg nem csal. Bizony Hofmann Róának adja az elsőséget.

— De mégis, szölt a Grün Jeremiás lelkiismerete, milyen nagy szomorúságot okoztál azoknak a szegény, jó embereknek, akik soha sem bántottak. A becsület, a becsület, Jeremiás az is valami.

Grün Jeremiás hirtelen ott termett eszével s eloszlatta aggodalmait.

— Igaz, de ki kívánhatja, hogy önmagam károsítsam meg, mondta; — a sok szenvedés és nyomoruság jogot adott arra, hogy a magam hasznát is keressem.

Szép parabolákat gondolt erre ki Grün Jeremiás, melyeken a tanulság az volt, hogy helyesen cselekedett. Megnyugodott, de nem egészen, Grün Jeremiás sehogy sem tudott egészen az ész embere lenni.

— Grün Jeremiás, te megcsaltál valakit, téged is meg fog csalni valaki. Az emberen cselekedetei állanak bosszút, beszélt Grün Jeremiásban egy szó s akárhogy akarta is, de félt s lelkéből az aggodalmakat kiüzni nem tudta.

Bent a családi tanácskozásban jól ment minden, hallatszott ugyan ellenvetés, egy-egy szó, de a Grün Jeremiás jeles tulajdonai az ellenvetéseket legyőzték.

Nem esünk kétségbe a jövő felett, mert bizunk a magyarok Istenében, de *biztosaknak* csak addig látjuk napjainkat, sorsunkat, míg a mi szeretett királyunk életének csillaga ott fénylik a magyar nemzeté mellett, mert tudjuk, hogy ez addig el nem homályosodik, míg amaz ott ragyog mellette. (*)

A kínai háború.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 17.

„Berlinbe hivatalos távirat érkezett, hogy a szövetséges csapatok bevonultak Pekingbe. A követekről nem érkezett hír. Más oldalról jelentik, hogy a boxerek újra bombázzák a követségeket.“

Ez a mai nap legjellegzetesebb hire. Ebből megtudja a jámbor olvasó, hogy a szövetséges csapatok Pekingbe vonultak, de lehet, hogy — nem vonultak. Megtudja, hogy a követségekről újabb hír nem érkezett de lehet hogy — érkezett, mert „más oldalról“ azt állítják, hogy a boxerek „újra“ bombázzák a követségeket. (Miért újra? Hiszen arról mit sem tudtunk, hogy a bombázás mostanában megszűnt volna?) Szóval ez a kis telegramm olyan, mint a kínai háború folyásáról szóló jelentések szoktak lenni; a delfi-i jóslatokhoz hasonló nyilatkozat: arra magyarázhatjuk, a mire akarjuk.

A többi jelentés szerint a kínaiak folytatják hátráló lépéseiket az oroszokkal szemben, de a boxerek közt még mindig forradalmi hangulat uralkodik.

Mai távirataink a következők:

Pétervár, augusztus 17.

A vezérkar tegnap a következő jelentéseket kapta: *Renencamp* tábornok lovashadoszlopa a hó 7-én Ejur-Elcson faluba ért és utolérte az ellenséget erős hadállásban 4,000 főnyi gyalogsággal, 5000 főnyi lovassággal és 12 ágyúval. *Renencamp* két lovasszázaddal és két

ágyúval arczban és harmadfél lovasszázaddal jobbról támadta meg az ellenséget. A kínaiak soká védekeztek, sőt áttértek az offenzívára is de a derékhad kozákjainak rohama kényszerítette őket, hogy visszavonuljanak hadállásukba. Ugyanakkor két ágyú 800 ölnyi távolságról visszavonulásra kényszerítette az ellenség tizenkét ágyúját, a melyek közül kettő harcoképtelen lett. Ez azután arra indította a jóval nagyobb számú ellenséget, hogy hadállását végre elhagyja. A harcban megint kiűnt az amuri lovasezred 5. százada. E hó 12-én *Renencamp* már megkapta a várt segítséget. A bokharai emir 100,000 rubelt ajándékozott az orosz Vörös Kereszt egyesületnek.

London, augusztus 17.

Gaselee tábornok jelenti Matauból 11-iki kelettel: Ma reggel rendkívül fárasztó éjjeli menet után ideérkeztünk. Valamennyi állam csapatai nagyon sokat szenvednek a hőségtől. Azt hiszik, hogy az ellenség *Csangjuvantól* északra el van sánczolva. A követségekről nem érkeztek újabb hírek.

Washington, augusztus 17.

Conger pekingi követtől ma sifferes távirat érkezett. Ez az első távirat, a melyből kitűnik hogy Conger megkapja az amerikai kormány küldte táviratokat.

London, augusztus 17.

A *Reuter*-ügynökség jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel: Az angol csapatszallítóhajókat, a melyek tovább mentek észak felé, egy torpedóuzó visszahívta, mire visszatértek *Vuszungba*.

London, augusztus 17.

A *Times* jelenti Hongkongból tegnapi kelettel, hogy egy kínai újság Kantonból azt a hírt kapta, hogy ott egy tatár tábornok mindazokban a házakban, a melyekben keresztények laknak, házmotózást végeztetett és minden ilyen házon táblát függesztetett ki, a mely a kínaiakat figyelmezteti, hogy ezekkel az emberekkel ne érintkezzenek. Ez az intézkedés valósággal kiszolgáltatja a keresztényeket a kínaiaknak. — Ugyanennek a lapnak jelentik Sanghaiból 14-iki kelettel: Egy Pekingből érkezett kínai szökevény azt jelenti, hogy a hi-

vatalos testületeket szétkergették. Pecsétjeiket a nagykövet őrzi. Ugy látszik, hogy Kínában van most kormány. A reakciós párt azokon oltja most vérszomját, a kiket az idegenek pártolásával gyanúsítanak. *Li-Hung Csang* állítólag belátta helyzete lehetetlen voltát és azzal a kéressel fordult a trónhoz, hogy egy magasrangú államférfit küldjenek ki, a ki őt a tárgyalásokban támogassa.

TÁVIRATOK.

A czár Párisban.

Páris, augusztus 17. (Saját tud. táv.) Az *Echo de Paris* félig-meddig hivatalosan jelenti, hogy az orosz czár látogatása szeptember 15-ére vagy 17-ére van kitűzve. *Miklós* czár maga jön Párisba. A *Siecle* megerősíti, hogy az orosz czár Párisba szándékozik jönni, de azt hiszi, hogy ez a látogatás már szeptember elején fog megtörténni.

A görög király utazása.

Majna-Frankfurt, aug. 17. (Saj. tud. táv.) A görög király és a trónörökös tegnap ideérkezett. A király és fia ma délelőtt az itt időző walesi herceggel, *Viktória* walesi hercegnővel és a dán trónörökösrel *Kronbergbe* szándékozik menni, hogy *Frigyes* császár özvegyénél reggelizzenek. Este visszatérnek Frankfurtba.

Elhunyt elnök.

London, augusztus 17. (Saját tud. táv.) A *Daily Mail* jelenti *Lourenco-Marquezból* tegnapi kelettel: Az idevaló transzváli konzultól eredő jelentés szerint *Steyn* elnök, a ki fel akarta keresni *Krüger* elnököt, utközben meghalt.

— Hová való, honnan jött? — kérdezte egyik.

— Amolyan szegény ember, a ki maga lett minden a maga erejéből.

— Sokat tanult, nagyon művelt, mondta *Hofmann*, a házuak azóta nem üres.

— Okos ember, van esze és biztos szeme a gazdasághoz is, nekem nagyon tetszik, szól *Hofmann*.

— A gyermekünket neveli, ugyis csak velünk élne, érvelt *Hofmanné* és akkor elgondolta, hogy az ő fiuk milyen csenevész, milyen gyöngye, erős kézre van szüksége, jó támogatóra. Az öreges *Hofmann* is ezt gondolta, fiától nem sokat jósolhatott, ő maga is napról-napra gyöngébb, betegesebb, olyan erős, okos emberre van szükség a gazdaságban, mint *Grün Jeremiás*.

— Ki tudja, ki akadna *Rózá*nak, a kit nem ismerünk, a ki a keservesen szerzett birtokot elveszthetné. *Grün Jeremiás*, a nevelő, komoly ember, tudja, mi a pénz, maga is szegény ember volt, megbecsüli, a mi van, szerez is hozzá. — Gyermekemnek máris apja helyettem. — A lány is szereti, szeretjük mindnyájan, el se tudnánk már nélküle lenni, mondta *Hofmanné*.

Ez és a lány könyei aztán a *Grün Jeremiás* javára fordították a család véleményét, a rokonság beleegyezett, hogy *Róza* a *Grün Jeremiásé* legyen. Még hízelt is aztán nekik, hogy egy igazán tanult ember került a házba, a vagyonhoz a tudomány embere. Ugy találták, hogy *Grün Jeremiás*nak van hozománya, a kétélyek eloszoltak, *Grün Jeremiás* a *Hofmann Róza* vőlegénye lett.

Grün Jeremiás jóleső örömmel vette tudo-

másul a rokonság határozatát. Megint győzött. Hogy a szívet legyőzte s először gondolt arra, hogy a szegény falusi korcsmáros lányát megcsalja, azóta mindig győzött, legyőzte a leányt s a rokonságot is. *Grün Jeremiás* büszke ember lett, mert érezte, hogy a szerencse pártfogásába vette.

Mégis eszébe jutott valami, küzdött a gondolat ellen, de az emlékezés szárnyra vette lelkét s vitte magával kis falujába, az egyszerű szegény emberek közé. Mintha hallaná az öreg *Mählstein* szavait.

— *Jeremiás*, gondolj ránk is, ha szegény leszel, mi is azok vagyunk, mi gondolunk, mindig gondolunk rád, hiszen a fiunk vagy már, mondta és megáldotta, mint lányának leendő férjét.

Emlékezett most megint arra, hogy milyen boldog volt akkor, milyen boldogok voltak valamennyien, pedig semmi, senki volt. A szegényes, tiszta szoba, a maga kopott egyszerűségében, egyszerű embereivel eléje rajzolódott s a szegény lány is tiszta szeretetével.

Unnep volt ez a nap, igazi ünnep mindnyájuknak, mert nagyon boldogok voltak.

*Grün Jeremiás*nak fájt erre a boldogságra gondolni. Ez elveszett, ez már nincs. Most e szegény emberek szomorúak, nagyon szomorúak, mert elvesztettek egyet, kit ők szerettek, megcsalta őket valaki, kibem hittek, bíztak s reméltek. Valaki meghalt. *Grün Jeremiás* úgy vélte, mintha hallaná sirásukat s látná megszagatva a szegények kopott, egyszerű ruháját. S ez mind ő érette van, őt siratják, őt gyászolják.

Grün Jeremiás ki még az imént büszkén gondolt győzelmére s oly hidegen tudott eszé-

vel számolni, most, hogy az övé lett *Hofmann Róza*, a gazdag lány, nem tudott örülni. *Lelke* nyugalmát megzavarta valami, a szegény emberek szomorúsága. Azt hitte, hogy minden szálát széttépett, mely a régihez kötötte, most látta csak, hogy nem úgy van. Valami erős vágyat érzett magában, hogy oda menjen azokhoz a szegény emberekhez, ősz hajukról letörölje a gyászoló hamut, s így szóljon hozzájuk:

— Ne sirassatok, ne gyászoljatok, mert nem vesztettetek el engem, kibem bíztatok s hitetek. Rossz álom volt az egész, tietek vagyok ismét, hiszen közétek illek, a ti szegénységekhez. Higgyetek bennem.

Valami hajtotta lelkét, hogy meneküljön innen a gazdag lánytól s oda menjen az egyszerű leányhoz s ezt mondja neki:

— *Róza*, te szegény jó *Róza*, azzal a hosszú levéllel csak próbára akartalak tenni, hogy igazán szeretsz-e. Felejtsd el, hajtsd ide fejedet, ne sirj, nézd, a virágok is összehajtják kelyhüket, mert szeretik egymást.

Nem, *Grün Jeremiás* nem ment el, a boru átszállott lelkén, a szomorúság belenyilallott szívébe, de homlokán nyomot nem hagyott. Derűs, jókedvű volt és finom, figyelmes mindenki iránt, úgy, hogy a rokonság is nagyon megszerette s *Hofmann Rózát* irigylendő menyasszonynak tartották. A *Hofmanné* rokonsága elismerte, hogy *Grün Jeremiás*, a leendő új rokonnak, külön valamennyiüknél... *Grün Jeremiás* pedig, mikor késő éjszaka szobájába zárkózott, fáradtan tetette magát ágyára s görcsös zokogásba tört ki. Sirt, siratta a szegény embereket, kiknek ő fájdalmat, nagy szomorúságot okozott.

Vallási csoda Nagylakon.

(Krisztus elhervadt koszorúja kizöldült.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 17.

Nagylakon vallási csodáról beszél a nép. A csoda a község piacán történt, s abból áll, hogy a Jézus Krisztus kőszobrára Péter-Pál napkor helyezett s azóta a nap hévségében elszáradt koszoru Nagy-Boldogasszony napjára kizöldült, kivirágzott.

A csodálatos változás már napokkal előtt jelentkezett s a hervadt koszoru szépen rendre zöldült, éledt föl. A nép sereg számra jár most a csoda elé, amelyről egy aradi uri ember is meggyőződött s nekünk most a következő érdekes sorokat írja:

A nagylaki piac-téren 1890-ban *Neczko-Szöts* György gabona-kereskedő és neje, vallásos áhítatosságuk sugallatának engedve, diszes feszületet állítottak.

Ott áll most is a feszület, amelyet a hithű katolikus hívők vallásos rajongásuk minden szeretetével elhalmoznak s Péter-Pálkor is megkoszorúzták.

Dologtalan ödöngésem nyári üdülésem közben napokon át nem vettem észre, hogy a feszület körül tömegek képződnek, a férfiak kalaplevéve áhítatoskodnak, az asszonyok pedig összedugják fejüket, titokzatosan sugsdosódnak, térdre hullanak, a feszület talpazatára borcolnak, majd körüljárják s köröskörül csókokkal halmozzák el az emberszeretnek örök szimbólumát: a keresztet.

Ma észrevettem.

Uda mentem; halottam és láttam, és a hit csodatevő erejének mindenható nagyságától — megdöbbsentem.

Nagylakon csoda történt.

A péter-pál-napi koszoru a tikkasztó forró nyári napon heteken keresztül száradt s most néhány nap óta Jézus Krisztus szive tájékán kizöldült, élő életet mutat, mindeneknek végzetlen nagy elcsudálkozására!

Igen, a saját szememmel győződtem meg arról, hogy zöldül a koszoru a megváltónak természetlen hideg kőből való szive tájékán és halottam is, amint egy szent lelkű nénike prédikálta a többinek:

— Hogy honnan került az a virág a koszoruba, azt nem tudom, de azt hallottam, hogy annak a bokornak a virága, amelyikben Jézus Krisztus meghuzódott akkor, amikor a zsidók üldözték, hét esztendeig virágzik. Csak-hogy ilyen virágot csak a püspökök kertjében lehet találni!

Ezt mondta az öreg nagylaki asszony a többieknek, a megrendült lelkű, ezernyi sokaságnak, amely buzgó csodálkozással lesi a virág nyiladozó szirmát.

Ez a csodálatos kivirágzása a nagylaki Krisztus-koszorúnak gondolkodóba ejti az elmét. Ime, addig, míg a vallási csoda csak a nép lelkének érzelmi tárgya, végtelenül kedves, érdekes természeti csodaként tekinthető. Am ha eszébe jutna valamely világi törekvésű egyházi férfinak a nagylaki csodából vallási izgatásra tökélet kovácsolni, ha az odiosus bigottságnak, fanatizmusnak fölszítására használnák azt föl, mi volnánk az elsők, akik az egész csodát fölbontanánk természetrajzi elemeire s növény-tani folyamatokban keresnők a virágzás okát.

Igy azonban csupán krónikásként följegyezzük a nagylaki csodát, hogy az üdv 1900-dik esztendejében a Magyarországi kereszténység 900-adik évfordulójára, a nagylaki Kő-Krisztus elhervadt rózsája kivirágosodott.

A király születésnapja.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 17.

Augusztus tizenhenczedika, királyunk hetvenedik születésnapja, ünnepe legyen az egész nemzetnek. Hetven esztendő a mindennapi ember életében is nevezetes határkő, boldogságos alkalom megtisztelésére annak, ki egy küzdelmes élet pályáján övének javáért fáradozott.

Sokkalta becsesebb ez az évforduló egy uralkodó s mindenek fölött Magyarországnak uralkodójának életében: szent kötelesség a tüntető szeretetnek és hódolatnak olyan megnyilatkozására, mely méltóan tolmácsolja a nemzet háláját, méltóan kifejezésre juttassa a tiszteletet a koronás fejedelem iránt, ki a sorsnak nem fukar válságai közepett is népe javát viselte első sorban a szíven.

Augusztus tizenhenczedika, királyunk hetvenedik születésnapja, *nemzeti ünnepe* legyen az ország minden fiának, ünnepeljenek a megyék, a községek, a falvak, a városok. Legyen oly hő, mint amily őszinte ez az ünneplés, hogy melege, fénye odahasson, hol jó királyunk, uralkodói gondjaitól el nem szakadva, nyári üdülésében is népéért él, hogy melege, fénye belopódzzék szívébe és áraszsza beléje a melegét népe szeretetének, melynek vigasztalását s megerősítőjét találta a legválságosabb napokban is.

Az egész országban már ma, az előestén megkezdtek az ünneplést, melyről az alábbi tudósítások számolnak be:

Aradon.

Má: a mai napon lobogókat lengetett a városban átfutó szellő. Nemzeti színű lobogókat tüztek a házak ormaira, hirdetvén az ünnep hangulatát. S a zászlók száma egyre szaporodott, itt is, ott is megjelent a nemzeti örömről tanuskodó piros-fehér-zöld. Főképen az Andrásy-tér, József-főherceg-ut és a Fő-ut hatalmas vonala, meg a Szabadság-tér vált olyan módon színessé. A kirakatok is ünneplő díszet vettek magukra, nemzeti színű szalagokat, szöveteket tettek ki, s megjelentek a király képmásai, az életnagyságu fényképtől egészen az elmaradhatatlan képes levelező-lapig.

Alkonyatra hajolva az idő, a máskor is élénk korzót valóságos emberáradat szállotta meg. Ünnepi hangulatban, jóleső meleg érzéssel eltelve nyüzsgött ez a negy tömeg az Andrásy-tér aszfaltján s onnan lezorulva a kocsitton s várakozással leste a 8 órát.

Ez az időpont jelentette a lampionos, zenés menet kezdetét. Ekkorára már kigyultak az ünnepi lángok is a házak ablakaiban. Különösen a városház, az arad-csanádi egyesült vasutak és a kincstár palotái tündökököltek a sok gyertyafénytől. A városháza erkélyén, ügyes összeállítású, színes lángbetűkben fénylet a mai nap érzését hirdető felírás:

*Éljen a király.
1830—1900.*

Szépen volt kivilágítva a törvénykezési palota, az izraelita templom, a román püspöki épület s ezenkívül számos magán- és kő épület.

Ezen a kivilágított városban át vonult a zenés menet, mely az Atilla-téri tüzoltó laktanyától indult el. A tüzoltók lámpái nyitották meg a sort, majd lampion hordozók következtek olyan impozáns számban, aminőt már régen nem láttunk. A menetben résztvettek az

önkéntes- és városi tüzoltók, a waggongyári munkások, Panker Viktor lakatos negyven munkása és az árvaház nagyobb fiu-növendékei. A lámpák között haladt a waggongyári zenekar és az egyesített dalosok csoportja.

A városháza előtt megállapodtak s a dalosok, kik *Szilágyi Gyula* karmester vezetése alatt az *aradi dalegylet*, a *szárnyas kerék*, a *waggongyári magyar dalkör* és a *munkás dalkör* tagjaiból állottak több dalt adtak elő. Elénekeltek a Himnuszt, a Szózatot és a Királyhimnuszt. A gyönyörű összhangzással előadott dalok után fokozottan tört elő a tömeg ajkairól a mai nap számtalanszor ismétlődött, lelkes refrenje:

— Eljen a király!

A menet azután a városházától visszatért a tüzoltó laktanyához.

A szép, hazafias ünnepélyt, mely méltó volt a mai naphoz, az *Aradi Nemzeti Szövetség* rendezte, élén *Institoris Kálmán*nal, a nagybuzgalmu elnökkel.

A fővárosban.

(Távirati értesülés.)

A főváros külső képén ma már meglátzott, hogy ő felsége a király születése napjának megünneplésére készülünk. Az egész főváros lobogódíszit öltött. Magánházak és középületek egyaránt fellobogóztak. Az ország czimerét viselő nemzeti lobogók lengenek az összes miniszteriumok palotáin, a bírósági épületeken, a városházán, melyeken a város színeit viselő zászlók is vannak, továbbá az egyetemeken, a hidakon és az alaguton.

A Nemzeti Színházat és Népszínházat szőnyegekkel és drapériákkal díszítették. A Központi városháza és Ujvárosháza homlokzatán villamos lámpákból a magyar czimert csinalták.

A budai oldal szintén lobogóktól díszes és a Dunán a hajók egytől-egyig zászlót viselnek. Este fényes kivilágítás volt.

Mesés látványosságot nyújtott a kivilágított főváros. Daczára a rövid készülődésnek impozáns módon, minden várakozáson felül sikerült ez az esti ünnepély, melyet százezrekre menő néptömeg nézett végig.

Legszebb volt a Dunapart és környéke, a kivilágított palotasorral. A Dunapartot bezáró Gellért-hegy tetején óriás méretű tüzirásban ragyogott az *I. F. J. A* hegyről egész este rakétákat bocsátottak a magasba. 10 órakor pedig két hatalmas máglyát gyújtottak, melyek vörös fénye visszatükröződött a Duna vizén. A Dunán uszó hajók is fényben tündököltek.

Gyönyörű képet nyújtottak a hidak, melyeket villamos izzó lángok fűzésével díszítettek. Az utcán árbocokat emeltek s az ezeket összekötő transzparenteken villamos lámpák százzal fényltek.

Csodálatot keltő volt az Andrásy-ut végtelen sugár vonala, a Kerepesi-ut és a Kossuth Lajos-utca. A paloták között a Nemzeti Színház, Népszínház és a központi pályaudvar épülete tüntek ki. Utóbbinak remek homlokzatán ezernyi, káprázatos lángot gyújtottak. Szépen voltak kivilágítva a takarékpénztárak, részvénytársaságok, városi és állami közhivatalok, bíróságok épületei.

A közönség főképen a Duna-partot kereste fel, hol 9 óra tájban életveszélyes tolongás támadt. A kocsik közlekedés itt teljesen szünetelt. Az utakat és utcákat zenekarok járták be, magyar dalokat, főképen a Szózatot és a Himnuszt játszva. A nép nagy tömegben követte a zenekarokat s főképen a honvéd zenekart éljenezte meg.

Bécsben és Ischlben.

(Távirati értesülés.)

A bécsi község tanács ma délben a városháza ünnepiesen diszitett üléstermében 6 Felsége 70-ik születésnapja alkalmából diszülést tartott. *Lueger* polgármester ünnepi beszédet mondott, a melyet a császár éltetésével fejezett be. A beszéd után a jelen voltak a Gotterhaltet énekelték, mire az ülést berekesztették.

Az ülés után leleplezték az uralkodó 1898-iki jubileuma emlékére állított emléktáblát.

Ischlben, a király kedvencz nyári tartózkodási helyén, hol jelenleg is tartózkodik, nagyszabásu ünnepélyt rendeztek. Este fényes kivilágítás volt, a színházban diszeloádást tartottak.

A legnagyobb öröme azonban bizonyára az szolgálta királyunknak, hogy unokája *Erzsike* főhercezkisasszony ma odaérkezett.

Augusztus 18.

Holnap, szombaton lesz a tulajdonképeni születésnap ünnep, melyet főképen a templomokban tartanak meg.

A *minoriták* templomában délelőtt 10 órakor ünnepi mise lesz, melyen *Csák Czirjék* dr. rendfőnök czelebrál nagy papi segédlettel.

A *gör. kel. román templomban* is kiváló fénytel ünnepelik meg a király születésnapját. *Mangra* Vazul püspöki helynök pontifikál az aradi székesegyházban a következő lelkészek segédlete mellett: *Papp* J. János püspöki protosinczellus, *Popovicziu* Dénes szentszéki tanácsos, *Stefanutiu* János szentszéki titkár, *Bodea* Gábor aradi lelkész és *Mikuliu* Virgil diakonus.

Hivatalos meghívást nyert az ünnepre az aradi hitközség képviselőtestülete élén dr. *Ouczu* Miklós elnökkel, de általános a mozgalom a hitközség egyes tagjai között és az ünnep emelésére.

Az *izraelita templomban* délelőtt 10 órakor disz-istentisztelet lesz a következő sorrenddel: 1. Szózat, (karének). 2. Előima nyitott frigszekrény előtt, (főrabbi). 3. Zsolt XXI. recit., (főkantör.) 4. Thóra kiemelése és a körmenet utáni visszahelyezése. 5. Ünnepi beszéd és ima a király- és a hazáért, tartja a főrabbi. 6. Zárének. (Hymnus.)

Mint már megirtuk, az *ev. ref. templomban* és a többi templomokban is ünnepi istentiszteleteket tartanak.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.**A színház műsora:**

Szombat: Sztrogoff Mihály utazása, színmű.
Vasárnap: Délután: Peleskei nótárius, bohózat. Este: Sztrogoff Mihály utazása, színmű.
Hétfő: Délután: Sötét titok, színmű. Este: Kuruczifurfang, népszínmű.
Kedd: Sztrogoff Mihály utazása, színmű.

— **Két király ünneplése.** A színházban szombaton este s hétfőn este királydicsőítő tablók lesznek. Mindkettő a szokásos formáktól elütő lesz, a minthogy az alkalom is rendkívüli. Az első az uralkodó király dicsőítése, a második az első király emlékének megünneplése. A két tabló az előadás első részlete lesz. Utána szombaton *Sztrogoff*, Szt. István napján *Kuruczifurfang* kerül színre.

* **A két délutáni előadás.** Vasárnap és hétfőn délután előadás lesz a színházban. Színrekerülnek *A peleskei nótárius* és *A sötét titok*. A magyar bohózat a nyári színház nagy színpadán először kerül színre. Mozgalmas jelenetei a tágas téren különösen jól fognak érvényesülni. A peleskei nótárius *Mezey* Péter lesz.

A magyar búrbarát.

— Levél Transzválból. —

Arad, augusztus 17.

Megirtuk még tavaly, hogy *Luzsénszky* Félix báró a képviselőház volt tisztviselője még az angol-bur háboru kezdetén *Transzvaalban* ment, hogy a derék burok mellett harcoljon.

Az első levele óta, a melyet afrikai utjáról Budapestre küldött, s a melyben nagy harci kedvéről számol be, kevés hír érkezett a magyar báróról.

Legutóbb F. J. rokonának irt levelet, a mely még május elejéről van keltezve. Meglehetősen vigasztalan e levél. *Luzsénszky* harci kedve már-már lelohadt és haza kívánczik. Ez a kedélyváltozás könnyen megérthető a levél többi passzusából.

Azt írja ugyanis, hogy a burok között nagy az elkedvetlenkedés, az elégtelenség az emberek züllőben vannak. A tábornokok torzsalkodnak egymással és az összes jelenségek feltűnően hasonlítanak az 1848-iki magyar szabadságharczhoz.

Az angolokról is furcsa dolgokat ír *Luzsénszky*. Kegyetlenek, rosszul bánnak a foglyokkal, de még a saját katonáikkal is. Az élelmezés rossz, ezért a kisebb csapatok, *örjáratok pusztítanak, rabolnak*, a hol és a honnan csak tudnak. A burok elhagyott és aszonylakta farmjai védtelenek velök szemben. Ha ilyen farmokra akadnak, még az utolsó darab kenyeret is elviszik.

Az élelmiszerek is rendkívül megdrágultak.

De mindezeknél érdekesebb az, a mit *Krüger* elnökről ír. *Krüger* elhatározta, hogy a végsőig küzd, s ha a burgherek nem hagyják el a burszabadság zászlaját, akkor reményli, hogy az angolok még két év múlva sem foglalhatják el egészen Transzvaált. Csak az a baj, hogy a táborban már csüggedő emberek is vannak.

Ezeket írja az érdekes levél. Vajjon haza jön-e még valaha az írója?

A milliomos kisasszony és a géplakatos regénye.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 17.

Manapság, mikor már fejedelmeknél sem ritkaság a messzalianasz, nem kelt nagy csodálatot az alábbi romantikus történet, mely egy *milliomos kisasszony eltévelyedéséről* szól.

A párisi előkelő körökben nagy feltűnést keltett *Ferand* Mária, milliomos gyáros leányának visszatérte. A leány pár év előtt megszökött szülői házából és férjhez ment egy *géplakatoshoz*. Mint özvegy, négy hónapos kis gyermekével tért vissza a szerencsétlen asszony az apai házba, a hol rég halottnak hitték és elsiratták.

A fiatal asszony, aki, mint leány az előkelő körök becézett kedvence volt és a kit úgy bájjai, mint pénze miatt az udvarlók egész raja vett körül, módfelett romantikus történet főszereplője.

1898. év nyarán szülőivel Páris környékén lévő nyaralójukban tartózkodott. Itt *belé szeretett a gépészbe*, aki atyjának gázlokomobilját javította. Miután a gépész hosszabb ideig tartó munkáját befejezte, eltávozott anélkül, hogy halvány sejtelve is lett volna arról, hogy minő érzelmek keltek a milliomos leány szívében. A leány sokáig gyötrődött, míg végre elhatározta, hogy minden áron ki fogja vivni a titokban szeretett ifju viszonzszerelmét.

Hogy ezt a célt megvalósíthassa, egy na-

pon elhagyta szülőit, kiket hátrahagyott levelében arra kért, hogy ne kutassanak utána, mert ha „boldogságát“ feltalálja, magától fog visszatérni — de addig nem. A család azonban mindezeknek daczára minden követ megmozdított, hogy megszökött gyermekét visszatérítse, de a fáradozás hiábavalónak bizonyult és végre már az lett meggyőződésük, hogy leányuk, a szép Mária nincs már az élők sorában.

A fiatal, tapasztalatlan leány pedig azalatt szorgosan kutatott szerelmese után és fel is találta őt egy harmadrangu szállóban, ahol az állandóan lakott. Sikerült a vendéglőben, mint *szobaleánynak*, állást kapnia és miután négy hónapig becsületben szolgált e helyen, boldog együttlétben töltve szabad idejét szerelmesével, ez *nőül vette*. A gépész nem tudta még akkor sem, hogy a feltűnően művelt és szép cselédleány a milliomos gyáros leánya. Csak később árulta el az asszony származását s ekkor megesketette őt, hogy nem tér vissza szülőihez.

A szép Mária megfogadta a kérést és férjének szerény keresménye daczára boldogan élt. Két hónappal ezelőtt azonban a férfi *tífuszba esett, mely elragadta* és a fiatal özvegy lélekben megtörve állított be szülőihez a napokban, hogy édes anyja ölében vigaszt találjon nagy, mélységes bánatára.

Szülői megbocsátottak neki, s most odahaza van gyermekével és siratja elvesztett boldogságát a szegény milliomos kisasszony.

SPORT.

+ **Kerékpárosok Menyházán.** A kettős ünnepet az aradi kerékpárklub kellemesen akarja kihasználni s kirándulást rendez a kies fekvésű *Menyházára*. Az indulás szombat este 1/9 órakor történik az elnök lakásától. Meghálás *Magyaráton* Feszler Károly szülőjében. Vasárnap hajnalban tovább indulás. Erkezés reggel 9 órakor *Menyházára*. A fürdő és a környék megtekintése után, visszaindulás Aradra, hova hétfőn délután érkeznek meg. Az elnökség kéri a tagokat, hogy a kirándulásban való részvételt illető szándékukat *szombaton* jelentsék be a titkárnál. Vendégeket tagok kíséretében, szívesen látnak.

+ **Az arad-hegyvidéki turista-egyesület** tagjai ezennel értesítetnek, hogy *Ehrenberg* báró ur távirati értesítése szerint óriási felhőszakadás miatt a Bolibarlang, Paring és Szurdok teljesen járhatatlanok, miért is az egyesület petrozsényi kirándulását *elhalasztotta* és a jelentkező tagok befizetéseiket *Kádas* Antal vasúti titkár hivatalában (Csan. vas. palotája II. em.) visszavehetik. Az A. H. T. A. elnöksége.

Szolgabíró a börtönben.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 17.

A szabadkai rendőrség fogházának érdekes lakója volt tegnap éjjel. Egy társaságban volt a legközségesebb tolvajokkal és csavargókkal a valamikor jobb sorsban élt szerencsétlen teremtés, akinek parancsára liberális szolgák és hajduk álltak sorban. Szolgabíró volt néhány év előtt s most elzüllött csavargó módjára járja be az országot, alamizsnát kérve, mert máskülönbben éhen pusztul.

Kalmár Imre a neve, kecskeméti születésű, 43 éves nős ember. Az érettségi vizsgát Kecskeméten kitünő eredménnyel tette le. Szabadkán is van néhány volt iskolatársa, akik most előkelő társadalmi állásu egyének. Neki is jobb sorsa volt, nemrég Torontálmegye egyik nagyközségében szolgabíró volt, az államvizsgát kitünő eredménnyel tette le a kecskeméti jogakadémian.

Nem maga mondja ezt el, hanem volt iskolatársai.

Hogy miért hagyta ott állását és koldulni ment a világba, miután vagyonát eldorbézolta, arról beszélni sem szeret, csak annyit mond, hogy feleségével, aki jobb módú családból származik, nagyon rosszul élt s emiatt ott is hagyta őt, visszament szüleihez.

Nagyon szívére vette, hogy felesége elhagyta, könyörögve kérte, hogy jöjjön vissza, mert megbánta tettét, — mind hiába, az aszszony hajthatatlan maradt.

Az elkeseredett ember ekkor az ivásnak adta magát. Eldorbézolta egész vagyonát, nem volt olyan nap, hogy józan állapotban ment volna be a hivatalába és egy ilyen önkivületi állapotban aláírta lemondó kérvényét, amit örömmel el is fogadtak.

Mikor már semmije sem volt, a vándorbotot vette kezébe és körülszavargott az országban, azt a néhány krajczárt, amit összekoldult, elpálkázta.

Tegnap délután Palicson volt s ott sorba járta a nyaralókat és alamizsnáért könyörgött. A rendőrség igazolásra szólította föl, amikor fölmutatta a hivatalából elbocsájtó végzést, de koldulási engedélyt nem tudott fölmutatni. A rendőrségnél 24 órai elzárásra ítélték és ma visszatolonczolták születési helyére.

Brutális ezredes.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 17.

Botrányos, de nem nagyon szokatlan katonai brutálítás történt ma reggel Budapesten, a Ferencz József-híd mellett. Az eset hőse kisjókai Udvarnok Viktor, a pécsi 59. gyalogezred ezredese, a ki kardjával *súlyos csapást mért Domonkos György egyetemi hallgató fejére.* A brutálítás részleteit fővárosi tudósítónk a következő adatokban telegrafálta meg:

Domonkos György egyetemi hallgató, a ki Tóth Ernő dr. Molnár-utcai ügyvédi irodájában dolgozik, ma reggel hivatalába akart menni. Félkilenczkor elindult lakásáról s a Ferencz József-hídon haladt, a melyen éppen akkor vonult át a pécsi 52. gyalogezred. A pesti hidfőhöz egyszerre érkezett kisjókai Udvarnok Viktor ezredessel, a ki törzskarával az első század előtt lovagolt. A gyalogság s az ezredes, valamint a többi kísérei között, a kik mind lóháton ültek, elég széles köz maradt s Domonkos át akart rajta szaladni, hogy hamarosan a Molnár-utczába jusson. Az ezredes ebben a pillanatban kardot rántott és elkiáltotta magát!

— Habt Acht!

A vezényszóra a lovasok kissé hátrarántották lovaikat s egy ott haladó tiszt szolga lova neki hőkölt Domonkosnak, a ki éppen kő, zelében volt. Domonkos látva a ló ijedt rohanását, elugrott előle és botjával kissé reá vágott, hogy a lábára ne lépjen.

A tiszt szolga rá se hederitetett a dolgra, de az ezredes véletlenül éppen akkor nézett hátra s észrevevén az esetet, kérdezte a szolgától:

— Was ist das?

Domonkos hallotta az ezredes kérdését, de nem figyelt rá, hogy a szolga mit felel, mert sietnie kellett s gyors lépésekkel haladt a Molnár-utca felé.

Mikor a sarokra ért, egy ló gyors ügetését hallotta, s a lépések zörgése mindig közelebb ért hozzá. Mikor a lovas egészen a háta mögött volt, megfordult s meglepetéssel látta, hogy az ezredes utána ment. Udvarnoki dühösen ráförmedt a joghallgatóra:

— Du Hundskerl!

S kardjával az arczára vágott Domonkosnak, a kit nyomban elborított a vér.

Az ezredes ezután, mint a ki jól végezte dolgát, nyugodtan megfordult és szó nélkül visszalovagolt ezrede elé.

A Molnár-utca sarkán ezalatt nagy népcsőület támadt s Domonkos többek támogatásával, tántorgó lépésekkel ment a IV. kerületi kapitányságra, a hol panaszt emelt a brutális ezredes ellen. A rendőrorvos mindjárt kimosta Domonkos arczán a sebet, vattát tett reá, aztán kocsihoz ültette a sebesültet és a Rókus-kórházba vitte, a hol megvizsgálták a súlyos sérülést. Domonkos arczáról nagy darab húslógott le, a melyet gyorsan fölvarrtak, de a 15 centiméteres seb nyoma meg fog maradni.

A katonaság részéről másképp adják elő az esetet. E szerint az ezredes, mikor Domonkos a szolga lovát megütötte, odakiáltott:

— Unverschämtheit! (Szemtelenség!)

A mire Domonkos ezt kiáltotta vissza:

— Halt Maul! (Fogd be a szádát!)

És erre a szóra ment volna neki karddal az ezredes.

Domonkos az ezredes vallomását szóról szóra valótlannak állítja s az eljárás folyamatban van.

A Batthyány-utca betörője.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 17.

Az aradi Batthyányi-utca az utóbbi időben sűrűn szerepelt a betörések krónikájában. A múlt évben és a közelmúlt napokban is egész csomó betörést követtek el. Legutóbb Mayer Miklós iparos volt az áldozat, kitől hatszázhatvan korona értékű pénzt és ékszert vittek el. A betörőt sokáig nyomozták, míg most a szegedi rendőrség elfogta Vágó Amália kalandornő személyében.

Megirtuk részletesen az ország minden részében elkövetett lopásait és betöréseit a kalandornőnek, kinek életére elég jellemző különben, hogy Hrazdil Gotfried rablógyilkosnak kedvese volt.

Vágó Anna elfogatása napján Aradot is megnevezte, mint szerepléseinek egyik színhelyét. Tegnap azonban olyan vallomást tett, melyből kitűnik, hogy a Batthyányi-utczában történt betöréseket ő követte el.

A szegedi rendőrség vizsgálatának eredményéről különben a következő tudósításunk számol be részletesen:

A rendőrségnek tegnap egész nap Vágó Amália, a múlt héten Szegeden elfogott hírhedt betörő adott munkát. Aradról ma Szegedre érkezett Gajda Gábor rendőrbiztos s azal egyetemben vallatták, faggták a kalandornőt.

A rendőrség fáradtsága különben nem maradt eredménytelen. A kalandornő ma ismét több nagyobb büntetést ismert be, amelyeket Aradon követett el. Hogy a vizsgálatot ezekben a bűnügyekben akadálytalanul vezethessék, a leányt Aradra szállítják, s ott nyomoznak vele.

Hosszas vallatás után ma beismerte a leány, hogy július 22-én ő követett el Aradon Mayer Miklós iparos kárára betörést. Behatolt az iparos lakására s onnan négyszázhatvan korona készpénzt és kétszáz korona értékű ékszert lopott el. Ugyanabban az időben követte el Aradon Jakabfy Zoltán földbirtokos, Fényves Ignác mérnök, Fischer Antal tanár, Kohn Izidor kereskedő és Spitz Heléna kárára nagy betörést.

A leány beismerte már azt is, hogy Deb-

reczemben, Kassán, Kecskeméten és Szolnokon szintén követett el betörést. Erről a főkapitány értesítette a nevezett városok rendőrségét.

Egész csomó ezenkívül azon betörések száma, melyeket szegedi tartózkodása alatt követett el. Három nap alatt öt helyen tört be s leginkább ékszereket vitt el.

A szegedi betörései között érdekes, a melyet legutoljára követett el. Egressy Péter kerületi állami főállatorvos Boldogasszony-sugarúti házába hatolt be a tolvaj s az ott lakó Orbóg István honvédelezredes lakását törte fel. Néhány értéktárgyat szedett a kezébe itt a leány, amikor hirtelen észrevette, hogy valaki közeledik. Gyorsan behuzta az ajtókat s kifutott az előszobába, ahol szembe találkozott Orbóg István alezredessel. Ez gyanusan végig mérte a betörőt s reá szólt.

— Mit keres maga itt?

— Egy Ilona nevű szobaleányt — felelt minden zavar nélkül a tolvaj.

— Nincs itt semmi keresni valója, takarodjék innen, — szólt reá az alezredes.

A tolvaj ezután a meglopott alezredes szeme előtt sétált el a kezében lévő értéktárgyakkal, amelyeket a lakásból hozott ki. A vallatás alatt jókedvű nevetés közt mondotta el a főkapitánynak, hogy milyen nyugodtan sétált ő el a lopott tárgyakkal az alezredes orra előtt.

A leány rendesen szemügyre vette a lakásokat s ahol állandóan le volt függönyözve az ablak, oda tört be, mivel reá jött, hogy onnan fürdőre utaztak.

A szegedi rendőrség azt hiszi, hogy a leánynak társa is volt. Megerősíti ezt a föltevést egyik lóvasuti kalauz vallomása, aki látta, hogy a leány egy fiatal emberrel jött a városba és feltűnően sugdostak a lóvasuti kocsi-ban. A polgári rendőrök most a betörőnő czinkostársa után nyomoznak mindenfelé a városban.

HIREK.

Egymásért.

— A kézdi-vásárhelyi tragédiához. —

Tóth Ida megette strichines vacsoráját s néhány órai rángatózás után meghalt.

Bartha Viktor ugyanekkor beleállott a városvégi temető árkába, egy jól tervezett lövéssel átlötte a fejét s meghalt.

Requiescat in pace! Ha ők ezt mulatságosnak tartották, az ő privát ügyük.

Bocsánat, hogy ilyen cinikus vagyok.

Néhány évvel ezelőtt, van talán már nyolcz is, egy szép fiatal lánnyal laktam egy udvaron. Nagyon szomorú leány volt s egy katonatiszt udvarolt neki. Éppen úgy mint Tóth Idának, mert Bartha Viktor is katonatiszt volt. Az én szép leányom is ilyen véget ért. A katonája először őt, aztán önmagát lötte főbe. Régi nóta: hiányzott a kauczió s a többi.

Akkoriban nagyon érzékeny fiatal voltam. Végzetesen megrendített a nagy tragédia. Mint afféle szentimentális, versfaragó diák, naponként, majdnem két hétig, bokrétát tettem a sirjukra. Ott fekszenek a vén Meszes rengetegében.

Azóta már sok tragédia nem rendített meg. Nem hat reám a Tóth Idáéké sem. Sőt ez, a maga sajátosságával — bocsánat — komikusnak tetszik. A lány szép, élnivágyó és gazdag, a férfi dőlczeg, erős és szerelmes. Az ördögbe is, az ember félennyi kincscsel is magáénak hiszi a világot.

Ez a két gyermek pedig, a hogy olvas-ták valami régi hülye regényben, egymás-tól távol, abban a bizonyos előre megállapított órában kioltja az erősen lobogó életlángot. Es ők ezt olyan szép dolog-nak tartották, a miért érdemes — meg-halni . . .

És a nyakam teszem rá, hogy a gon-dolat a leányé volt. Az efajta varró kisasz-szonyokat rikató szép históriák a mi ked-ves kis lánynevelési módszerünk eredmé-nyei. Nem tanítjuk meg őket gondolkodni, tudni, dolgozni és akarni. Csinos bábok lesznek, telve hangulattal. Teleszedik dresz-szirozatlan fejecskéiket érzékeny mesékkel zagyva sületlenségekkel. S mikor a sors, mely nem számol a mi nevelési rendsze-rünkkel, odaállítja őket a minden embert felkereső életvilág elé: üres fejecskéiket elveszítik. Nem marad csak egy számár hangulatok. Ez aztán produkál általuk egy szép, megható tragédiát.

Még valamit. Az az én kis lányom, ott a Meszes rengetegében mégis csak okosabb volt. A revolverlövés előtt átengedte magát a szívének . . . Egymást át-karolva kapták meg őket másnap favágó emberek.

Ez a kis okosság egy részt változtat a történet sablonos naivságán, másrészt kár-pótolja őket is.

A Tóth Idáék tragédiájából azonban hiányzott az egészség. Beteg tragédiák fe-ledésre méltók . . . ae.

— **Csapatszemle a Vérmezőn.** Holnap, szombaton délelőtt 9 órakor a király születés-napja alkalmából a Vérmezőn csapatszemle lesz. A térparancsnokság már összeállította a csapatok elhelyezésére vonatkozó táblázatot, s azt megküldte a fővárosban állomásozó ösz-szes ezredek parancsnokainak. Ezuttal a meg-szokottnál sokkal kevesebb katona vesz részt a szemlén, a mennyiben a 6. 32. 88. 69. számú gyalogezredek, valamint a bosnyák zászlóalj hadgyakorlatokon vannak, a 38-ik gyalogezre-det pedig elhelyezték a fővárosból. A vérme-zőn már felállították a tábort kápolnát, a mely-ben Ványa katonai prépost az ünnepi misét tartani fogja. A csapatok lovag *Cziulka* altá-bornagy parancsnoksága alatta következő read-ben állanak föl. Első oszlop: honvéd zene, hon-védségi tisztképző tanfolyam és akadémia III. és IV. éves növendékei, a cs. és kir. hadapród iskola III. és IV. éves növendékei, az első honvédgyalogezred és a 7-ik számú műszaki zászlóalj Major vezérőrnagy vezénylete alatt. A második oszlopban a kombinált egészségügyi csa-pat, az 52-ik és 44-ik gyalogezredek zeneka-raikkal *Albach* vezérőrnagy parancsnoka alatt. A harmadik oszlopban a 10-ik és 12-ik hadosz-tály tüzérezred, a 4-ik könnyű és nehéz hadtest tüzérezred *Schueler* vezérőrnagy vezetése alatt, végre a negyedik oszlopban a 4-ik szekerész különítmény, a szekerészönkéntesek, a 16-ik cs. és kir., az első honvédhuszár ezred, s a Ludovika Akadémia lovas növendékei *Attems* gróf vezérőrnagygyal élükön. A csapatok 8 óra-kor vonulnak ki a vérmezőre, s 8 óra 45 perczkor már teljesen rendezve várják *Lobko-witz* Rudolf herceg hadtestparancsnok meg-érkezését. A térparancsnokság a salétrom rak-tár előtt külön helyet készítettett, a hova be-lépő jegyeket adott ki.

— **Harmincz év után.** Holnap, e hó 18-án nagy találkozó lesz Aradon. Azok jönnek össze, a kik harmincz évvel ezelőtt, 1870. július ha-vában az aradi kir. főgimnáziumban érettségi vizsgálatot tettek. Öt vagy hat bajtárs meghalt

már azóta, de *huszonheten* még életben vannak s nagyobbára Aradon, de majdnem mind a kö-zelben lakik, és közülök többen közéletünk ki-tünőségeivé váltak. Az ünnepélyes találkozó-n a következő osztályos társak jelennek meg: Ambrus József kis-oroszi plébános, *Capdebó* Fe-rencz, az ujaradi kerület országgyűlési képviselője, *Fábián* Lajos dr. aradi kir. ítélőtáblai bíró, *Farkas* Ernő máv. főellenőr, aradi állomásfőnök, Fommel Elek budapesti kerületi kapitány, Hir-tenburger Ferencz gráci járásbíró, *Jank* János eleki főszolgabíró, Jorgovits Döme makói kir. pénzügyigazgató-helyettes, *Kádas* Kálmán aradi városi tanácsos, *Kovácsics* József kir. járásbíró, Ujvidék, *Lukácsy* Lajos aradi ügyvéd, *Marschall* Lajos dr., az aradi kereskedelmi és iparkamara titkára, *Prodanovits* Döme aradi kincstári hiva-talnok, Rosenfeld Jakab földbirtokos, Kovács-háza, *Schusztter* Henrik dr. aradi orvos, *Steinitzer* Félix aradi ügyvéd, *Steiner* Ferencz iskolaigaz-gató, Pankota, *Sztankovits* Milos aradi tüzoltó-főparancsnok, *Tenner* Pál dr. aradi ügyvéd, *Töttössy* István temesmegyei jegyző, *Varjassy* Lajos aradi városi tanácsos, *Vertán* Oszkár dr. aradi városi árvaszéki ülnök, *Vertán* Lukács földbirtokos, Bánhegyes, *Verzár* István aradi megyei árvaszéki ülnök, *Vizer* Lajos aradi ügy-véd, Vojcsik Ambrus városi hivatalnok, Buda-pest, Kertay József jegyző, Temesmegye.

— **Milán király Biharmegyében.** Milán ki-rály már a legközelebbi napokban hosszabb tartózkodásra Magyarországra jön. Milán szom-baton, augusztus 18-án érkezik a fővárosba és innen néhány nap mulva, *Zichy* Jenő gróf tár-saságában vadászni megy Szentivánra. A szent-iváni vadászatok szeptember hó végéig fognak tartani. Október 6-ikától november elejéig Bor-gó-Prundon lesz, míg november és deczembert főlváltva Magaslakon és Szentivánon tölti, *Zichy* Jenő gróf, akinek a volt szerb király az egész idő alatt vendége lesz mindezekben a helyeken Milán tiszteletére nagy vadászatokat rendez, a melyeken Biharmegye előkelői urai közül is többen vesznek részt.

— **A hercegprimás alapítványai.** *Vaszary* Kolos hercegprimás, esztergomi érsek, mint fővárosi tudósítónk telegrafálja, a magyar ka-tholicizmus kilenczszázadik évfordulója alkalmából számos nagyösszegű jótékony alayitványt tett, még pedig:

a katolikus tanulók Esztergom-ban építendő árvaháza javára	20000 korona.
a módosi katolikus leánynevelő intézst számára	30000 korona,
nőnevelési czélokra	40000 korona,
Esztergom város szegényeinek	5000 korona,
a budapesti tanoncz-egyesület házának	5000 korona,
a gyógyíthatlan betegek számára Budapesten építendő kórház javára	10000 korona,
összesen	százhuszezer koronát.

A hercegprimás, mint nekünk jelentik, a ma déiutáni gyorsvonattal Budapestre érkezett s annyira kimerítették az ünnepek, hogy ez idő szerint *gyöngéledik*. E miatt kétes, hogy *Vaszary* a fővárosban minden egyházi ünne-pégen pontifikálhasson.

— **Királygyilkolás nagyban.** *Luigi* Alfieri, anconai származású pattersoni anarchista, aki a anarchisták klubjából kilépett, levelet irt egy new-yorki lap szerkesztőségéhez s e levélben érdekes titkot árul el. Fölsorolja mindazoknak az uralkodóknak a nevét, akiket az anarchis-ták meg akarnak ölni. A kiválasztott uralko-dók közt, mint tudósítónk telegrafálja, ott van a magyar király neve is: *Ferencz József*, s rajta kívül: *Umberto*, *Mac Kinley* amerikai el-nök, *Vilmos* német császár és *Loubet* francia

küztársasági elnök. A klub e határozata után a tagok sorsot huztak, hogy ki mely uralko-dót öljön meg s *Bresci* Umberto nevét huzta-Azóta már végre is hajtotta gyilkos tervét. — Hogy a többi uralkodó nevét kik huzták, arról a levélben nincsen említés.

— **A város számonkérőszéke** ma délelőtt 9 órakor ülést tartott, melyen *Fábián* László fő-ispán elnöklelte alatt jelen voltak: *Salacz* Gyula polgármester, *Institoris* Kálmán főjegyző, *Var-jassy* Lajos és *Kádas* Kálmán tanácsnokok, *Reicher* Károly tiszti alügyész, *Steinhardt* Mór dr. Az ülésen kisebb jelentőségű, folyó ügye-ket tárgyaltak.

— **Lakodalom helyett halál.** *Blága* Lőrincz pesterei lakos lakodalomra készült tegnapelőtt. Fölvette ünnepi köntösét s elment a falu bor-bélyához, *Haczapa* Lászlóhoz, hogy arcza is ünnepi szint kapjon. A borbély épen a revol-verét tisztogatta, a mely egynásután kétszer elsült. Az első lövés nem talált, — de a má-sodik golyó *Blága* hasába furódott. — A su-lyosan sebesült ember pár órai kinlódás után meghalt.

— **A katolikus nagygyűlés.** *Vaszary* Kolos biboros, Magyarország hercegprimása fővédő-sége alatt a magyar katolicizmus nagy jubi-leum a alkalmából rendezett országos katolikus nagygyűlésnek ma volt az első napja. A nagy-gyűlést reggel 9 órakor a belvárosi plébánia templomban Veni Sancte és szent mise előzte meg. A templomot zsufolásig megtöltötték a nagygyűlés tagjai. Jelen volt több katolikus egyesület is. Cseh zászlóval vonultak be a templomba és ott sorfalat képeztek. A fényes papi segédlet a templomkapujánál várta a misét mondott *Császka* György kalonai ér-seket, ki a templomi zenekar hangjai mellett vonult be a templomba. — A mise pontban 9 órakor kezdődött. Az érsek mellett mint infulánsok *Boromissza* Tibor győri kanonok és *Skarda* József sósvári apát-plébános szerepel-tek. Mise után az egész templomi közönség menetté formálódott. A testületek zászlóikkal a menet élére állottak és megindultak, a Vá-czi-utczába kanyarodva, a Vigadó felé. — A menetnek igen sok bámulója akadt és az ab-lakokat kíváncsi hölgyközönség foglalta el. Tíz óra előtt érkezett a menet a Vigadónak Deák Ferencz-utczai bejáratához és onnan a Viga-dóba vonult, ahol fönt a diszteremben pont tíz órakor kezdődött a nagygyűlés.

— **Király, mint kiállító.** A párisi világhiál-lítás zsürije ma egy fejedelmet tüntetett ki. A portugál király, aki egy pasztell-festményt álli-tott ki, ezüst érmet kapott.

— **Az Attila-tér kikövezése.** *Dörre* Gusztáv és társai aradi lakosok a városhoz folyamodást intéztek, melyben az Attila-tér kikövezését kérik. Az ügygyel legközelebbi ülésén foglal-kozik a tanács.

— **A pápa és Umberto király.** A bécsi *Ve-terland* mai esti lapja, azokra a hírekre vonat-kozáon, melyek a pápának *Umberto* király meg-gyilkolása és temetése alkalmával tanusított magatartásáról jelentek meg a lapokban, „Ró-mából ma érkezett információi alapján“ a kö-vetkezőket konstatálja:

1. A pápa nem rendelt el szentmisét *Umberto* királyért.

2. A pápa sem *Ferrari* biborost nem bizta meg, hogy kodoleáljon a nevében, sem maga nem küldött táviratot.

3. Mikor a pápa meghallotta, hogy arról beszélnék, hogy a király nem is volt kiát-kozva, *felháborodott nyilatkozatot tett* s utalt az *Apostolicae sedis* kezdetű konstituczióra.

4. Mivel a király *névszerint* nem volt kiátkozva, azért *kényszerítő okokból* — hogy a nagyobb baj elkerültessek, — meg volt engedhető az egyházi temetés, melynek ki-eszközésére különben az olasz kormány *igen erős nyomást* használt.

5. A genuai érsek, aki az olasz kormány felhívására a temetés szertartását végezte, a bibornokvikáriushoz intézett kérdészködé-sére nem kapott ugyan elutasító választ, de nem kapott tulajdonképpen beleegyezést

sem; a Vatikán egyszerűen csak nem szegült ellene a dolognak.

6. *Margherita* királyné különös imádságát éppenséggel nem a szentszék approbálta, hanem a cremonai püspök, aki a királyi háznak barátja. Ebben a dologban egyébként még aligha van kimondva az utolsó szó.

— **Eltűnt romániai kivándorlók.** Budapestről tegnapelőtt utnak indítottak Bécs felé néhány román kivándorlót. Budapesten ellátták azzal a pénzzel, ami szükséges az amerikai uthoz s ahhoz, hogy az amerikai parton vissza ne utasítsák. A fővárosi rendőrség meg akart győződni, hogy tényleg elmennek-e Bécsbe. Figyelmeztette a győri rendőrséget, hogy melyik vonattal utaznak. A győri rendőrség meg is figyelte a vonatot, hogy itt ki ne szálljanak. Azt tapasztalta azonban, hogy a kivándorlók már Budapest és Győr között bevándorlókká lettek, amennyiben a kivándorlási pénzzel együtt utközben elhagyták a vonatot.

— **A szerb iskolák rendezése.** A temesvári gör. kel. szerb egyházmegye, ugylátszik, rendezni akarja az iskolák ügyét. Most kérdést intézett Aradhoz és a községekhez az iskolák állapotára vonatkozólag. Tudakozódott, hogy az iskolák fenntartásához mennyivel járul hozzá az illető szerb hitközség, hány gyermek jár iskolába és egyebek iránt.

— **A nagyságos kisasszony két szeretője.** A torontálmegyei *Csepza* községben van valami nagyságos kisasszony, a ki két oláh legény szeretőt tartott. Minthogy a kisasszony előkelő, tudósítónk elhallgatta a nevét, (noha nem volna kár elárulni), de a két szerető nevét meglegráfálta. Az egyiket *Zvagan* Juonak, a másikat *Maisztor* Simonnak hívják. A kisasszony mind a kettőt, de ők nem szerették egymást, sőt féltékenyek voltak a hölgy kegyeire. A kisasszony tegnap találkat adott *Zvagan* Juonnak, de olyan vigyázatlanul, hogy *Maisztor* mindent meghallott és az éjjel lesbe állt. *Zvagan* megjelent a kitűzött időre és épen be akart mászni a nagyságos kisasszony ablakán, a mikor két lövés dördült el egymásután. A lövéseket *Maisztor*, a féltékeny vetélytárs intézte *Zvagan*ra, a kit el is talált. *Zvagan halva rogyott össze*, *Maisztor* pedig elfogták.

— **A borosjenői honvédek gyakorlaton.** A nagyváradi honvédezred *Boros-Jenőben* állomásozó zászlóaljja tegnap Nagyváradra érkezett s részt vett az Alpáron tartott tábori lövészetben. Az ezred most már együtt marad a nagygyakorlat végéig.

— **Halál a vadászaton.** Megirtuk, hogy *Füzesséry Géza*, ki *Pless* bécsi magánzót vadászaton agyonlőtte, két nap óta eltűnt. Ma, mint egy löcsei távirat jelenti, *Füzesséry* önként jelentkezett a nyitrai járásbírónál,

— **A vendéglősök kongresszusa.** A magyar vendéglősök V-ik országos kongresszusára vonatkozólag, az aradi vendéglősök ipartársulata, mint rendező közhírré teszi, hogy a kongresszuson résztvenni szándékozók részére a bejelentési határidőt augusztus 20-ig meghosszabbítja. Természetesen azok, kik a szabályok szerint a kongresszuson résztvenni jogosítottak, e határidő után is jelentkezhetnek, sőt jelentkezés nélkül is megjelenhetnek, de az esetleg tapasztalható hiányokat a késedelmes jelentkezéseknek tudják be. Ezuttal felhívjuk az ország mindazon szállodás, vendéglős, kávé és korcsmárosát, kik talán a névsor hiányossága miatt meghívót nem kaptak, hogy a meghívóért egy levelező-lapon az aradi vendéglősök és kávéosok ipartársulatánál jelentkezzenek. *Az aradi vendéglősök és kávéosok ipartársulata.*

— **Egy híres betyár vége.** A régi betyárvilág egyik híres tipikus alakja, *Faragó Miklós*, a ki egyik részese volt a szabadkai negyedmillió *Geiger-féle* kasszalopásnak is, pusztult el *Martonoson*. Halála méltó volt életéhez: betyár halállal pusztult el, csendőrszurony kergette ki belőle az életet. A híres betyár mindössze 46 évet élt, de ebből legalább is husz

évet töltött emberölésért és egyéb büntettekért az ország különböző fegyházaiban. A híres betyár végéről a következőket jelentik: *Faragó* két hónappal ezelőtt tért haza *Martonosra* az illavai fegyházból, a hol emberölésért nyolcz évet ült. A fegyház igazgatója közveszélyes embernek jelezte *Faragót*, minélfogva a közgazgatási hatóság ellenőrzést rendelt ellene. A községi rendőrség, felsőbb parancs folytán több ízben falzörgette *Faragó* lakását éjnek idején, hogy meggyőződjék, otthon van-e. E napokban a csendőrorjárat czirkált a faluban, amikor *Faragó* házából rémes sikoltozás hallatszott. Az orjárat bezörgetett a házba, de választ nem kapott. Ekkor betörték az ajtót, s mikor behatoltak, a szoba közepén eszméletlenül találták *Faragó* feleségét, a kit férje épp akkor fojtogatott. A csendőrök elakarták a betyárt kísérni, de az ellenszegült s kiakarta ragadni az egyik csendőr kezéből a fegyvert. *Szalai József* őrsvezető ezt látva, szuronydöfésével keresztül szurta *Faragót*, aki hörögve bukott le s pár percnyi kintlódás után meghalt. A holttestet beszállították a község házához s azonnal távirati jelentést tettek a hadbírósnak és törvényszéknek, s a megjelent hivatalos közegek másnap megejtették a boncolást és a csendőr jogos fegyverhasználatát megállapították.

— **Áthelyezett tanító.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister *Wenzel Józsefet*, a siketnémák Arad városi államilag segélyezett iskolája tanítóját, a siketnémák Budapest székesfővárossal közösen fenntartott állami iskolájához helyezte át.

— **Agyonlőtte a feleségét.** Löcséről telegrafálják: *Kis-Lemeze* községben *Scholcz János* czivódás közben revolverrel agyonlőtte a feleségét. Az asszony szörnyen halt.

— **A világsi önkéntes tűzoltókar folyó hó 20-án ünnepli fennállásának 20-ik évét.** E napot tőle telhető fényvel igyekszik megörökíteni a következő program mellett: 19-én este fáklyás felvonulás a világsi gyermek zenekar kíséretével, tisztelgés *Bohus István* báró örökös tiszteletbeli főparancsnok és *Valérián József* főparancsnoknál. Másnap a vendég tűzoltók fogadtatása, zeneszó mellett díszfelvonulás, közgyűlés, az egyet 20 éves fennállásának ecsetelése, s a díszermek kiosztása. 10 órákor hálaadó isteni tisztelet, délbén a *Mátyás király* vendéglőben bankett. Délután népnépelely s tréfás játékok bemutatása, mint: fazékverés, zsákfutás, számárverseny, kötélhuzás, lángosvágás, aludttejszagolás, kaczagó verseny stb. Este 8 órákor zártkörű tánczvigalom.

— **Tizenkilencz uj apácza.** A temesvár-józsefvárosi *Notre Dame* anyazárdában ma délelőtt tizenkilencz apáczejelölt mondott le a világról, hogy Istennek és a rend nemes hivatásának éljen. Tizenkilencz üde, fiatal hajadon esküdött fel *Jézus* menyasszonyául szerény myrtuskoszorúval, melyet a lemondás lakodalmaival rövidre nyírott fejükre helyeztek. A megható ceremónia reggel 7 órákor kezdődött a zárdatemplomban, a rend összes tagjai jelenlétében. A fölkenést *Németh József* püspök végezte, a ki megható beszédet intézett a beöltözött uj apáczákhöz. Az aktus *Te Deummal* ért véget.

— **Halálozás.** A következő gyászlapot vetjük: Alulírottak a maguk és nagyszámu rokonaik nevében mély fájdalommal tudatják a felejthetetlen jó gyermek, illetve anya, anyós nagyanya, testvér, rokon és barát, özv. *Wolter Adolfné* szül. *Eckhart Herminának*, 1900. augusztus hó 16-án, éjjeli 11 órákor, életének 52-ik évében, a Mindenható rendelkezéséhez képest, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Az Istenben boldogult drága halott földi maradványai augusztus hó 18-án, d. u. 4 órákor fognak *Csiky Gergely-utca* 8. számú házból a felső temetőben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent mise áldozat az elhunytnak lelki üdvéért augusztus 28-án, d. e. 9 órákor fog a főt. *Minorita-atyák* templomában az egek

Urának bemutatni. Aldás emlékére! Arad, 1900. augusztus 17. özv. *Eckhard Ferenczné* szül. *Paschinger Márta*, *Wolter Ede*, fia. *Wolter Edéné* szül. *Farkas Augusta*, menyé. *Wolter Ernő*, unokája. *Farkas Ernő* és neje szül. *Tichy Józsa* és gyermekeik, násza. *Eckhard Ede* és neje szül. *Gebhart Terka* és gyermekeik, *Bognár Károly* és neje szül. *Eckhart Irma*, testvérei, sógora és sógornője. özv. *Lillin Józsefné* szül. *Paschinger Matild* nagynénje.

— **A főhadnagy tragédiája.** Ismert alakja volt a debreczeni társadalmuknak. Ahol megjelent, mindenütt kedvelték. Szép fiatal ember, telve ambícióval. A legszebb jövő mosolygott feléje. Sokan ismerték a jókedvű, fess katonatisztet, ki 39-eseknél volt főhadnagy. Egyszer aztán bealkonyult felette a sugaras ég s kezdetét vette a visszaesés, le a porba, hova saját könnyelmű költekezése juttatta. Fogságba került a szép jövőjü fiatal ember és most a fogság megzavarta lelki egyensúlyát. Megtébolyult állapotba esett a szerencsétlen, jobb sorsra érdemes tiszt, úgy, hogy el kellett szállítani a temesvári katonai kórházba.

— **A gyermek szava.** Csodálatos történetet ír nekünk nagybárodí levelezőnk. Ugy adjuk ki a történetet, a mint levelezőnk elbeszéli: *Kocsis Béla* nagybárodí gyógyszerész kis gyermekével játszadozott, miközben sűrűn gyültek össze az égen a sötét fellegek. Egyszerre nagy zivatar keletkezett s a gyógyszerész a gyógytár ajtaját betenni akarván, gyermekét a diványon hagyni akarta, de mivel a gyermek sirva kérte őt a maradásra, visszamaradt. S azon pihánatban, midőn a gyermek őt ezért megcsókolta, rémületes dördülés reszkettette meg a levegőt. A villám ép azon helyre csapott le, hova a gyógyszerész menni akart. *Kocsis* nem vesztette el lélekjelenlétét s első sorban is övéire gondolt. S azok ott heverték látszólag élettelenül, ki egyik, ki másik szobában. S nagy pusztítás volt az, mit a padláson talált. A cserepek, a fal nagy helyen szétszórva s a szobákban a villánycsengő drótja s a más fém tárgyak össze-vissza törve. A szerencsés véletlen a nem gyújtó áramot három részre osztotta, egyik áram a tűzfalon szaladt végig s csak két részre osztott gyöngébb áram szaladt a csengő dróton végig s ez érte a szobában alélva talált nagynéne és gyermekeket s e szerencsés véletlen szülte azt, hogy a gyógyszerész a nagy bajból gyermeke keze és lábán ejtett kisebb égési seb s aránylag kevés veszteséggel megmenekült.

— **Cseléd Ujság.** Van immár a cselédeknek is friss ujságjuk, melyben kényük-kedvük szerint czikkezhettek a nagyságok ellen. A *Cseléd Ujság*, melynek első száma most jelent meg Budapesten, programjában kifejti, hogy a cselédeket pártfogásába veszi, őket embertelen bánásmód ellen megvédelmezi, jogaikról felvilágosítja és szükség esetén a hozzá forduló cselédeket jó tanácsal ellátja. Azonban mindjárt első számában találunk kifogásolni valót. Cselédek arczképét közli; a kiket kitüntetésre érdemesnek talál. Legnagyobbrészt olyan cselédek arczképei ezek, a kik legfőlebb 2—3 esztendeig szolgáltak egy helyen, holott vannak sokkal érdemesebbek, a kik már 20—30 év óta szolgálnak egy helyen kifogástalanul. Bizonyos azonban, hogy ez az uj lap eléggé ravasz, mert első számában a csinosabb cs elédek arczképeit közli, a kik természetesen szörnyen imponálni fognak most ezzel a bakáknak.

— **Egy város lángokban.** *Boroszló*ból telegrafálják, hogy *Radzionkan* iparos városban ma éjjel tűz ütött ki, mely a várost elpusztulással fenyegeti. Ed dig 38 ház és számtalan melléképület esett a tűz martalékául. A nyomor óriási.

— **Öngyilkosság maróluggal.** *Futó Teréz* 51 éves aradi munkásnő ma *Edelspacher-utca* 7. számú lakásán marólugot ivott. Az eset hírére *Zubor Andor* fogalmazó és *Leitner Ernő* dr. kerületi orvos mentek a színhelyre s a súlyosan sérült asszonyt a közkórházba szállították. *Futó Teréz* elváltan él az urától. — Hogy mi

vitte az öngyilkosságra, nem tudják. O maga eszméletlen állapota miatt nem válhatott. Életben maradásához nincs remény.

— **Kivilágítás helyet szegénysegítés.** Szeged város tanácsa mai ülését érdekes határozattal fejezte be. Az az eszme merült föl, hogy a király születési napján szokásos kivilágítást a város közönsége ebben az évben a *szegények javára megváltsa*, vagyis, hogy abból a pénzből, amit gyergyában, olajban elégetnének, nyujtsanak segélyt a városi szegényeknek, hiszen ez istennek s nyilván a királynak is tetszőbb dolog. A szép gondolat tetszéssel találkozott s a tanács urak nyomban kimondták ama határozatot, hogy az augusztus 18-diki kivilágítás elmarad s helyette, megváltásul, a város közönsége részéről 500 korona segélyt osztanak ki a szegények között. Az árva ház és a szegények háza is részesül az adományban, amennyiben az ünnepen gazdagabb ebédet kapnak.

— **Zimándy Ignác haldoklik.** A Kossuth-gyalázó hirhedt törökbálinti plébános Zimándy Ignác fellábát veszedelmes csontbaj támadta meg. Az orvosok amputálni akarták, de a plébános sem engedte meg s most a láb üszkösödni kezd. Tegnap, mint tudósítónk telegrafálja, fölvetta a halotti szentségeket s *életéhez nincs remény.*

— **A tudomány hőbortosai.** *Flammarion*, a híres csillagász nem tudott hova lenni a nagy örömtől a multkeri rettenetes kánikulában. A mint mondja, tulságos hideg és tulságos meleg valami sajátságos lelki gyönyört okoz neki. Különb minden meteorológ-tudós úgy van ezzel, hogy sohasem lehet nekik elég hideg, vagy elég meleg a hőmérsék. Ha a hőmérő 70 fokot mutat a napon, Flammarion azt szeretné, hogy még följebb menjen a higany, mert e révén hátha valami érdekes megfigyeléssel gazdagíthatná a tudományt. A tudósok izlése fölött nem lehet vitatkozni s Flammarion nagy szeretete a tulságos meleg és hideg iránt emlékeztet arra a filozófra, a kinek szobájában egy szikra esett a szőnyegre. „No most megfigyelem, mi történne, ha semmit sem vennék észre”. S nyugodtan nézte, hogy mint harapódzott el a tűz s mint kapott bele a székekbe és asztalokba. A szoba nem sokára tele lett füsttel. A filozóf fuldokolni kezdett, de ezért nyugodtan a szobában maradt, mert nagyon kíváncsi volt megtudni, hogy mi történt volna, ha semmit se vett volna észre. A tűz azonban az ő ruhájába is belekapott. Az utolsó pillanatban hatalmas ugrással künn termett a szabadban, ezt a mély értelmű megjegyzést téve: „Fogadok, hogy biztosan odaégtém volna, ha semmit sem vettem volna észre.”

— **Csodálatos gyógyulás.** A P. H. írja; Ez éa elején egy ur társaságban megdöbbenő eset adta elő magát. A társaságban kiváló szerepet játszott fiatal, szép leány is, aki nagy ügyességgel utánozta a színésznőket. Produkálása közben, mikor azt mutatta, hogy egy primadonna mint tartja ég felé mind a két karját, hirtelen fölsikoltott. Azután sirva, rajongva mondta, hogy ég felé nyujtott karjai megmerevedtek s azokat nem tudja megmozdítani. A jelenlevők eleinte tréfának vették a dolgot, de azután nem kis rémület kíséretében arról győződtek meg, hogy a tájos Margit igazat mondott. Ég felé nyujtott karjai csakugyan megmerevedtek s bármit tettek is, abban a helyzetben maradtak. Az orvos, aki hamar ott termett, nem tudott segíteni és nem tudtak segíteni a leányon a többi orvosok sem, akik pedig minden tudományukat igénybe vették. Abban azonban megállapodtak, hogy idegbajjal van dolguk. Margitot szülei Bécsbe és Berlinbe is, Parisba is elvitték, de hiába, mert a betegségen a leg-híresebb orvostanár tudománya is megtört. Bármennyi és bármilyen csalódás érte is azonban a szülőket, abban a gondolatban, hogy leányuk karjai ily állapotban maradjanak, nem tudtak megnyugodni. Így történt, hogy az orvosok újabb és újabb kísérletet tettek meg gyógyítására s így történt, hogy pár

nappal ezelőtt egy jeles ideg orvos elé került a leány. Az ideg orvos több fiatal orvost is meghívott s a kísérletezés azok közreműködése mellett történt. A leányt először hipnotizálták, de minden eredmény nélkül. Megpróbálkoztak egy újabb módi villamoszással, de ezt sem kísérte siker. Margit éppen olyan betegen állott előttük, mint azelőtt s karjait az ég felé tartotta mereven, mozdulatlanul. Ekkor történt, hogy az egyik fiatal orvos a leány szoknyájának alsó részén egy pillangót látott, amely az ablakon beröpült. Az udvarias fiatal ur erre egyáltalában nem gondolkodott, hanem a pillangó után kapott, hogy megfogja. A lehajlás s a pillangó után való nyulás egy pillanat műve volt, de ügyetlenül történt, mert a pillangó helyett a leány harisnyáját érte a keze. Amely perczen a fiatal orvos a leány rövid ruhájának legalsó szegélyéhez ért, Margit elsikoltotta magát s mind a két kezével ruhájához kapott, földig lesújtó tekintetelve a fiatal orvosra, aki azonban nem ijedt meg, mert ime egyszerre kétségtelemné vált, hogy a beteg leány meggyógyult. A pillangó tehát mint gyógyszer is számba jöhet, legalább ilyen esetekben, egy fiatal orvos ügyetlenségével egyetemben.

— **Két széket a lordnak.** Londonban most a következő kis histórián nevetnek. Egy magasrangu prelátus dolgozó szobájában megjelent a napokban egy, a diplomata-világban előkelő helyet elfoglaló gentleman. Elfogadásának az órája levélben is pontosan meg volt állapítva, a főtisztelendő ur nyugodtan folytatta tovább egy levél írását. Irt akkor is, mikor a gentleman bemutatta magát.

— Foglaljon helyet, — mondá a prelátus, föl sem tekintve.

Pár perc mulva a lord türelmetlenül reszelte a torkát s bosszusan jegyezte meg:

— Ugy látszik, főtisztelendőségem nem tudja, hogy én X. lord vagyok . . .

— Akkor foglaljon két helyet, — mondá a kíméletlen megjegyzéseiről ismeretes főpap.

Hogy azután mi történt, arról hallgat a krónika, mint a hogy a krónika ily esetben általában tenni szokott.

— **Anekdota a sakk mesterről.** A minap elhunyt világhírű sakk mesterről, *Steinitzről* érdekes anekdotát elevenítenek fel most. Volt Steinitznek a londoni Divan kávéházban egy állandó „pasasa”, akivel egy aranyban játszta a lóelönyt adó pártikat. A gazdag partner közepes játéka mellett roppant előnnyel bírt egy kitűnő játékos hírében álló kibicze személyében. Ez a kibicz, valahányszor kritikus mozdulatok a játszma eredményét kétségessé tették, az asztal alatt egzekutált lábtaposásokkal igyekezett a helyes lépés gondolatmenetébe terelni védenczét. Steinitz pedig ki volt szolgálatva, mert nyílt tiltakozással nem akarta a „madarat” elriasztanni. Egyszer aztán másfelé csatant a dolog! Steinitz egy pártit s egy guineát nyert ellenfelétől. Ez „dupla vagy semmi” revansot ajánlott, Steinitz, ki félt, hogy keserves aranyát ily merész módon kockáztatja, végre mégis belement az ajánlatba. Lóelönyt ad partnerének, megkezdik a mezőnyt, s Steinitz csakhamar gyöngyöző homlokkal észleli, hogy ha ellenfele a futóval egy mozdulatot tesz, a párti s a két arany vesztve van. A pasas a kezét a futóra teszi . . . Ekkor Steinitz hirtelenében kegyetlenül ráhág a játzó fél lábára. A partner tündök . . . kezét aztán ismét a futóra teszi. Egy újabb rengeteg tyukszem-attak a Steinitz részéről. A partner zavarba jön, hibás lépést tesz, elveszti a pártit és Steinitz elégedetten rakja zsebre a két sárga csikót. Az esetet a következő frappáns dialóg-finálé fejezte be:

Partner: O én bamba, mért nem léptem a futóval?

Kibicz: Ha tudta, mit kell tennie, miért nem tette? Szégyelje magát!

Partner: De kérem, hisz kegyed folyton pedálozott a lábomon a kritikus pillanatban. Még most is szikrázik a szemem, ha rá gondolkodom.

Steinitz (hideg sértődöttséggel vág közbe): Aá! ? Tehát ezért hágtak mindig ezelőtt a lábamra. Jó, hogy tudom. Isten önökkel, uraim, örökre . . . Szólt és távozott. (Zsebében az aranyakkal.)

— **Vadászat fotografálással.** A párisi világkiállítás erdőgazdasági, vadászati és halászati pavillonjában tiz nagyalaku fotográfia látható, amelyek általános érdeklődést keltenek. A fotográfákat Georges Shiras amerikai ember készítette, akinek nagy szenvedélye a vadászat, de egészen eredeti formában. Az átlatokat nem öli meg, hanem fényképező készülékével fölveszi. Fotográfiai virginiai szarvasokat ábrázolnak. Az egyik szarvas a folyam partján legel, a másik éppen kijön a sásból, amelyet félretol, a harmadikon éppen egy szarvastehén látható két borjával, amint figyelmesen néznek az anyjukra. A legremekebb azonban az a kép, amelyen egy szarvas megriadva ugrik át egy fatörzsről. Ezek a fotográfák azért érdekesek, mert föltétlenül természetűek, s éjjel készültek közvetlenül az állatokról. Shiras fölkereste azokat a helyeket, ahol az állatok többször megfordulnak s ott helyezte el magnéziumfényvel ellátott készülékét oly módon, hogy az állatok észrevétel nélkül a nádasban vagy a fűben elrejtett sodronyokra léptek, amiből villanyáram keletkezett. Ez meggyújtotta a magnéziumfényt, s egyszermind működésbe hozta a fotografáló készüléket.

— **A jövő hét két ünnepnappal kezdődik.** Előrelátható, hogy ez okból városunkban sok idegen fog megfordulni. Ezek figyelmébe ajánljuk, keressek fel Porter Vilmos koronás áruházat a Központi szálloda épületében. Arad és környékének elismeren egyik legkitűnőbb és berendezése folytán legérdekesebb bevásárlási forrása.

— **Magyar név.** *Jaguzza* Péter aradi kereskedő vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „Erdős”-re változtatta.

— **A teleplezett nőorvos.** Párisban a Gatte d'Or negyedben lakott évek óta D. ur, akit mindenki mint érdemes orvos ismert. A környékben mindenki tudta, hogy valahol a város közepén klinikája van neki, amelyet a legelőkelőbb társasághoz tartozó hölgyek szoktak fölkeresni, hogy tőle tanácsot kérjenek. Egyszerre azonban kiderült, hogy orvosi praksziséből semmi sem igaz és hogy ő voltaképpen nem más, mint vagyonos ember, akinek azonban megvan az a szenvedélye, hogy asszonyok előtt az orvos szerepét játszsza. Maga sem tudja, hogy miként jött erre a gondolatra s már éveken át gyakorolta ezt a mesterséget. Hosszas gyakorlat után végre oly kitűnően tudta szimulálni, hogy orvos, hogy senki sem mert rá gyanakodni. Kurája minden betegséggel szemben egy és ugyanaz volt. Mozgást és sétát rendelt betegének, akit azonban már előzőleg a legnagyobb komolysággal megvizsgált. Néha még masszázst is adott pácienseinek, kik kezelési rendszerétől teljesen el voltak ragadtatva. Most azonban kisült róla minden. Egy hölgy, aki nem ment rá oly könnyen a lépre, elmondta a doktor különös gyógy módját férjének, aki viszont a rendőrségnél tett lépéseket. A ravasz legény most már be van csukva.

— **Agyonlőtt községi bíró.** *Wlado Maxel* vadászó, mint tudósítónk jelenti, ma lelőtte a község bíróját. A gyilkost elfogta a csendőrség.

— **Beugrott a Dunába.** Egy szerelmében csalódott életunt leányt ma reggel hat óra felé az új országház közelében beleugrott a Dunába. Ruski Máriának hívják, alig tizennyolcz esztendő és egy lipótvárosi családnál szolgált. Régi szerelmese hűtlen lett hozzá és a bohó leány annyira szívére vette, hogy meg akart válni az élettől. A közelben horgonyzó teherhajó matrózai közül hárman utána ugrottak és kimentették. A mentők haldokolva vitték a Rókusba.

— **T. üzletfeleink szives tudomására hozzuk,** hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) **A Kölcsey-Egyesület** folyó évi augusztus hó 18-án, szombaton délután öt órakor az egyesület helyiségében (erekllyemúzeum) választmányi gyűlést tart, melyre a választmány tagjait tisztelettel meghívja a titkár.

Tárgysorozat: 1. A „Trefort-alap“ kamatjának kiosztása. 2. Magyar dalárdák szervezése és vezetése körül érdemeket szerzett tanítók megjutalmazása. 3. Tagfelvétel. 4. Indítványok.

A kis Nebántsvirág meg az anyja.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Szeged, augusztus 17.

Három nappal ezelőtt a szegedi Cselédotthonból öt leány megszökött. Nem tudták elvisselni a nyugodalmas életet, vágytak a zaj, az éjszaka világa után, melyből csábító hangok szűrődtek be a nyitva hagyott ablakokon.

Az öt leány közül egy még szeplőtelen erkölcsű volt. Tizenégy esztendő, szép teremtés, az ifjuság hamvas üdeségével fehér orcáján, mely a nyíló bimbóhoz hasonlít. Ezt az ártatlan Nebántsvirágot úgy csalták el a többiek.

Gyönyörű, lilaszínű ruhát öltött magára a tizenégy éves Nebántsvirág, ki a maga érintetlen szépségében olyan volt, mint a habok tündére. Festő ecsetjére méltó lett volna a lilaruhás leány. Csak a derekára, meg a hajába tett vörös szalagot, — mert hát így mondták a barátinói.

Igy öten — köztük a kis Nebántsvirág — elindultak csillagfényes éjnek idején egy ismeretlen mulatóhelyre. Itt már nagyban folyt a vígasság. Polgárok, katonák táncoltak, hangos muzsikaszó, bor meg szép lányok tüzes pillantása mellett.

Amint a kis Nebántsvirág balépett, áhitatos csönd támadt. Mint mikor a bámulata némává teszi az embert. Mindenki csak a lilaruhás leányt nézte, meg azt a kaczer piros szalagot ott a hullámos szőke hajában, mely dus fürtökben omlott le vállára. Tekintetüket ott felejtették a legények Nebántsvirág mélyes, ábrándos kék szemeiben.

Egyszerre csak az történik, hogy egyik leány kikapja kezéből a lila kendőt. A leány utána szaladt, ki az utcára, ahol másik jóval nagyobb veszedelemben jutott. Egy huszár volt ez a veszedelem, aki beszélt neki, a tapasztalatlan, szerelemről és minden egyéb, ami arra való, hogy elcsavarja a kisleányok fejét.

De Nebántsvirág ellenszegült és hevesen, ifjúi lelkének egész erejével tiltakozott a brutalitás ellen. A huszár nem igen törődött vele, sőt társat nyert egy arramenő bakakáplárban, aki finom lelkület dolgában nem igen maradt hátra a huszár mögött.

És Nebántsvirág másnap sirva került a kihágási bíró elé . . .

A bíró, aki nem mindig hallgathat a szivére, a többi leányokkal együtt három napi elzárásra ítélte Nebántsvirágot is. A fiatal, kékszemű leány odakerült a csavargónők társaságába. Hogy beszennyeződött az a makulátlan, tiszta lelke, az a szép lila ruhája! . . .

Ma pedig, három nap múltán, a tragédia másik része játszódott le. Megjelent az anya, Nebántsvirág anyja. Kistelekről jött s elmondta hogy hét gyermeket nevelt föl tisztességben, becsületben. Vagy két hete, egy szegedi kereskedő járt nála és meglátva a tizenégy éves leányt, ajánlatot tett neki, hogy magával viszi a városba nevelőnőnek.

Zokogva mondta el a többit. Hogy az a szegedi ur már a második nap gyűrűt kínált a leányának. Gyémántos, aranygyűrűt. A becsületéért cserébe. De a leány inkább megszökött a házból. Így jutott a Cselédotthonba.

Mikor megtudta, hova került a leánya, görcsős sirás közt fölsikoltott:

— Nincs leányom! Oh, én boldogtalan! Meghasad a szivem!

Azután kiáltott az örmester, hogy hozzák föl a leányt. És Nebántsvirág feljött a szép lilaszínű ruhájában, melyet még hazuról hozott magával. Mikor meglátta az anyját, elcsuklott a hangja, nem tudott egy szót se szólani, csak odatapadt hozzá a gyermek egész szeretetével, benső ragaszkodásával.

— Anyám, édesanyám! — sóhajtott végre elfojtott suttogással.

Az anyja meg ott állt mereven; a szemei mintha megüvegesedtek volna. A bíró már félni kezdett, hogy meghabórodott az elméje. De az édesanya szive sok mindenre képes. Kiállja a legiszonyabb megpróbáltatásokat is. Mert nem szabad elpusztulnia.

Nebántsvirág anyja gyöngéden megsimogatta a leány hullámos haját, véghetetlen szeretettel szoritotta magához és azt mondta:

— Megbocsátok.

A leánya pedig térdre ereszkedett.

Meghatottan nézte a bíró az érzékeny jelenetet, mely anya és leánya között folyt le. A szive táján előmlött neki is valami melegség és jóságosan szólt:

Ugy volt, hogy hazatoloncsoljuk a leányát, jó asszony. De én föloldom ezt az ítéletet és átadom magának. Jobb helyen nem lehet.

Nebántsvirág és szerető anyja kitámolyogtak az ajtón. Olyan varázsos erő kapcsolta össze a két szívet, hogy csak az isten hátalma bonthatta volna szét. És még kívülről is hallatszott az anya kétségbeesett, fuldokló zokogása és a leányka, a lilaruhás leány engesztelő bocsánatkérése . . .

Használt iskola-könyveknél a bekötést ingyen adom.

Használt iskola-könyvek minden iskola részére erős, tartós kötésben, és tiszta, kifogástalan állapotban) félárban kaphatók

KERPEL IZSÓ könyvkereskedésében ARADON, Andrassy-tér 20. szám, (Aréna-épület.)

Használt tankönyveket cserében vagy készpénzért negyedáron átveszek.

Ugyanott az összes iskolakönyvek ujonnan is kaphatók.

Használt iskola-könyveknél a bekötést ingyen adom.

NAPIREND.

Augusztus 18. Szombat. Róm. kath. naptár: Ilona. — Protestáns naptár: Ilona. — Izraelita naptár: Sabbat, Ekev. — Görög-keleti naptár (augusztus 5.): Euszignusz. — A nap 4 óra 44 perc, nyugszik 6 óra 49 perc. — A hold két 11 óra 7 perc, nyugszik 2 óra 1 perc. **Időjárás.** Légnyomás reggel 7 órakor 762.1 milliméter, délután 2 órakor 76.24 milliméter. — Hőmérséklet reggel 7 órakor 9° + 18.9, délután 2 órakor 9° + 24.2. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 4, délután 2 órakor K. 3. — Felhőzet reggel 7 órakor félborult, délután 2 órakor többnyire borult. — Csapadék az utóbbi 24 órában 1 milliméter.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Száz, meleg, zivatarok.

Szabadságharosi emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 8 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Erekléy-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Schreyer Harry hangszerkiállítása (Szabadságtér 21.) Nyitva naponta délelőtt 10—12 óráig, délután 3—7 óráig. Bemenet szabad.

Augusztus 20. Az arad-kegyvideki turista-egyesület kirándulása Piskire. Szeptember 12—13. Országos pinczergyűlés Aradon.

Vigalmi naptár:

Augusztus 19. Az aradi iparosifjak önképző- és betegsegélyző-egyletének mükedvelői előadással egybekötött táncvigalma (Lippa, Bánkert.) — A csermői önkéntes tűzoltó egyiet tekeversenyével egybekötött táncvigalma (Kaszinó kerthelyiség.)

Augusztus 20. A „borosjenői mükedvelők“ körének táncvigalma (Borosjenő, Központi szálloda.)

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 17.

Végre láthattunk egy aratás és cséplés utáni hetivásárt.

A nagy behozatal lanyha vételkedvre talált, mert a budapesti tőzsde tegnap 10 fillérrel olcsóbban jelzett, melyet a mai 10 filléres áresés követett. Jó kínálat mellett lassan osztott el a nagy tömegbe összesereglett többszörös kocsisor.

5000 métermázsára lehet tenni a behozott buzamennyiséget, míg az új rozs, árpa és zab nehány 100 métermázsát tett ki.

Mai árak: Az árak 50 kilogramm súlyegységet véve alapszámításnak, korona értékben:

- I-ső minőségű buza 6.80—6.90.
- Közép minőségű buza 6.50—6.70.
- O-tengeri 5.80—6.00.
- Új-rozs 5.70—5.80.
- Új-árpa 4.80—5.00.
- Új-zab 4.20—4.50.
- Az irányzat lanyha.

— Az aradi közuti vaspálya és téglagyár részvényársaság forgalmi kimutatása 1900. aug. 1-től 15-ig. Személyszállítás 1900. aug. 1-től 15-ig 24029 személy, bevétel 4474 korona 10 fillér, 1899. aug. 1-től 15-ig 27709 személy, bevétel 5131 korona — fillér, 1900. jan. 1-től aug. 15-ig 310585 személy, bevétel 59915 korona 40 fillér, 1899. jan. 1-től aug. 15-ig 316807 személy, bevétel 60804 korona 10 fillér. Teherszállítás 1900. aug. 1-től 15-ig 1102940 klg., bevétel 1174 korona 38 fillér, 1899. aug. 1-től 15-ig 1912040 klg., bevétel 1876 korona 67 fillér, 1900. január 1-től aug. 15-ig 15280510 kilogramm, bevétel 16693 korona 66 fillér, 1899. január 1-től aug. 15-ig 21115890 klg., bevétel 21279 kor. 98 fillér.

Budapesti árú- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 17.

Délitőzsde. B buzakínálat kioldító, vételkedv gyöngye. Lanyha irányzat mellett 15,000 métermázsára került forgalomba, 5—10 fillérrel olcsóbb áron. Egyéb gabonaneműek közül árpa változatlan, rozs lanyha, tengeri forgalom nélkül. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.68—7.69
Buza 1901. áprilisra	8.05—8.06
Rozs októberre	7.07—7.08
Rozs 1901. áprilisra	—
Zab októberre	5.39—5.40
Tengeri augusztusra	6.25—6.28
Tengeri szeptemberre	6.16—6.17
Tengeri 1901. májusra	4.93—4.94
Repce augusztusra	14.30—14.40

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.66—7.67
Buza 1901. áprilisra	8.02—8.03
Rozs októberre	7.04—7.05
Rozs 1901. áprilisra	—
Zab októberre	5.32—5.34
Tengeri augusztusra	6.27—6.29
Tengeri szeptemberre	—
Tengeri 1901. májusra	4.92—4.93
Repce augusztusra	14.30—14.40

Zárul 4 órakor:

Osztrák hitelrészvény	664.—
Magyar hitelrészvény	681.50
Leszámitolóbank részvény	451.50
Rima-Murányi vasmű részvény	516.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	655.50
Közuti vasút	595.—
Városi villamos vasút részvény	289.—

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Augusztus 17. —

Magyar elsőrendű: Óreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban fillérig. Óreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 96 — 97 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 95 — 96 fillérig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 96 — 98 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felüli sulyban fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban fillérig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli sulyban fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban 96 — 97 fillérig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 95 — 96 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban 95 — 96 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokásszerű levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillerekben értendők. Szokásszerűleg a hizott sertések teljes (brutto) sulyból az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám. Augusztus 14-én volt készlet 39739 darab, augusztus 15-én főlhajtott 1082 darab, augusztus 15-én elszállított 680 darab, augusztus 16-án maradt készletben 40171 darab. Uziel: Kellemesebb.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. augusztus 17.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Magyar aranyjáradék, Magyar koronajáradék, Magyar arany, Magyar ezüst, Magyar keleti vasút, Magyar földterhermentesítési kötvény, Magyar italmegváltási kötvény, Horvát-szlavon földterhermentesítési kötvény, Magyar nyereménysorajegy kölcson, Tiszaszabályozási és szegedi kölcson, Osztrák papírjáradék, Osztrák járadék ezüst, Osztrák járadék arany, Koronajáradék, 1860-iki államsorsjegyek, Osztrák-magyar bankrészvény, Magyar hitelbank részvény, Osztrák hitelintézet részvény, Osztrák-magyar államvasút, 20 frankos arany (Napoleondor), Német birodalmi marka, London, Paris.

Jó karban lévő, használt iskola-könyvek erős keménykötésben, fél árban kaphatók. Bekötés ingyen. INGUSZ I. és FIA könyvkereskedésében Arad, templom-utca.

IDEGENEK ARADON.

— Augusztus 17. —

Fehér Kereszt szálloda. Porubszky Gyula erdőmester és neje Nagyvárad. — Garzó Ferencz lelkesz Versetz. — Hass Szigfried gyáros Bécs. — Szobotka János utazó Bécs. — Neutrich József utazó Bécs. — Schneller Adolf utazó Bécs. — Berger Károly utazó Bécs. — Taln Hec Tsau kereskedő Berlin. — Krausz Gyula utazó Budapest. — Gerő Mór utazó Budapest. — Czitrom Jakab kereskedő Tanar. — Friedmann Sándor kereskedő Budapest. — Schvaroz Vilmos utazó Budapest. — Dévényi Jenő százados Budapest. — Kaufmann József utazó Budapest. — Birnbaum Ignác utazó Breslau. — Buchvald Herman utazó Bécs. — Blau József utazó Brünn. — Karpf Mór kereskedő Budapest. — Szilágyi Jenő kereskedő Zágráb. — Wolf Ottó utazó Lemberg.

Vass Szálloda. Spitzer Miksa kereskedő Kurfőlegyháza. — Komlós Adolf utazó Budapest. — Weinrich Ottó utazó Bécs. — Neuman Adolf utazó

Bécs. — Kaizer Adám téglagyáros M. Berény. — Roth Armin kereskedő Bécs. — Adolberger Frigyes utazó Bécs. — Hoffmann József utazó Bécs. — Kemény Manó vállalkozó Székudvar. — Pulszky József kereskedő Szeged. — Braun Adolf utazó Bécs. — Kirileszku N. jegyző Szászkaabánya. — Klein Adolf utazó Szolnok. — Telegdy Armin utazó Bécs. — Deutsch Mór utazó Kis-Varda. — Németh Lajos utazó Budapest

REGENY-CSARNOK.

Modern Ophélie.

— Regény. —

Fordította: Liptai Imre. 132]

(Pólytatás.)

El-elfuló lélekzettel esett a hercegnő a díványra. Aztán az egyik kezével a legyező után nyúlt, a másikkal pedig egy csemetyűt ragadt fel az asztalról és nagy vehemenciával elkezdte magát legyezni és csemetetni.

— Kérd el Lukrécziótól az én idegcsappjeimet Wladimirowitsnak pedig mond meg, hogy kéretem. jöjjön hozzám azonnal! — parancsolá a szolgának.

Larion herceg éppen a reggeli sétájáról tért haza, amikor Zsófia asszony bejelentette magát nála.

— Ugy-e csodálkozik a látogatásom fölött? — szolt erőltetett nevetéssel.

— Mindenesetre nagyon örülök. — válaszolt a herceg hűvös szeretetreméltósággal. miközben egy karos székhez vezetete, mely az íróasztalhoz közel állt.

Zsófia asszony leült, ő pedig szemben vele szintén helyet foglalt. Az éltes hölgy minden kerülgetés nélkül hozzá fogott:

— Éppen Aglaé hercegnőtől jövök. — Nagyon előkelő, szellemes asszony. — jegyezte meg a herceg gunyosan, körmeivel bajlódva.

— Azért kerestem fel az ön sógornójét, hogy az öcsém nevében megkérjem tőle a Lina hercegnő kezét. — monda Perewerzin asszony, minden szót erősen hangsúlyozva.

— Ah igen! — szolt a herceg ugyanolyan magatartással, de Zsófia asszonynak úgy tünt fel, mintha egész testében remegni kezdett volna.

— Ő . . . — kezdé akadozva — megtagadta, kikoszorózott, megharagudott és könyekbe tört ki. Amellett szemrehányást tett és azzal vádolt, hogy a fiatal hercegnő apasztalatlanságát arra használtuk fel, hogy rábeszéljük erre az összekötetésre. Erre azt feleltem neki, hogy majd megkérdézem önt herceg, aki olyan régóta ismer engem, hogy képesnek tart-e ilyen dolgokra.

A herceg mélyen meghatotta magát, de nem felelt, úgy látszott, hogy Zsófia asszony tekintetét akarta kerülni.

— Azért jöttem, hogy most önrel megbeszéljem a dolgot, — folytatta a tisztas asszony, egy kissé elcsodálkozva a hallgatása fölött. — Ön mindenbe be van avatva, nemde?

— Szorosan véve mibe gondolja? — kérde komoly arccal.

— Lina hercegnő azt mondta nekem hogy ön megígérte támogatását, — válaszolt Gunduró néne éves hangon.

Egy kis szünet állott be.

— Szabad tudnom, hogy mikor hallotta azt nagysád?

— Tegnap reggel.

— Jó, — felelte Larion — közben azonban a viszonyok megváltozhattak és Lina gondolkodása is.

— Tudom mire czéloz, — kiáltott Zsófia asszony élénken. — arra a kis szinpadi jelenetre. Akkor Gunduró nem volt beszámítható állapotban. Különb is én rögtön előadás után siettem elsimitani az esetleges zavarokat. Levelet irtam Lina hercegnőhöz, itt a válasz olvassa.

Larion herceg reszkető kezekkel vette át a levelet és az ablakhoz lépett vele.

Mint a villámcsep, úgy hatott rá az a kis irás, melyben Lina hercegnő nagy betűkkel tudatta, hogy: Igen, igen, igen.

Ezzel aztán a herceg utolsó reménysugara is eltűnt, melyhez pedig egész éjjel olyan makacsul ragaszkodott.

— Nos, herceg? — kérde végre Zsófia asszony.

— Ön tehát óhajtja ezt a házasságot? — Ön talán nem?

— Nos hát, mivel a hercegnő vonzódik hozzá. történjek meg az ő akarata. En nem így tettem volna az ő helyében.

— Azt hibetné az ember, hogy ön soha sem volt fiatal, — szolt Perewerzin asszony, — vagy elfelejtette, hogy mi az a szerelem?

— Egy fiatal szív nem is ért ahhoz.

Zsófia asszonyból kitört a keserűség.

— Nos, herceg! — kiáltott hevesen — ha az én öcsém nem tudja fölfogni az ön hugát, ha nem méltó hozzá, hát talán az adjutans, akit az ön sógornője Pétervárról hozatott, abban talán meg vannak ezek a jó tulajdonságok? Talán ő az az ideális férj, akiről ön álmodozik Lina hercegnő számára?

— Nem én vagyok Aglaé Konstantinowna.

Hangjában valami olyan fájdalmas volt, hogy Zsófia asszony önkénytelenül és részvétet érzett iránta.

— Beszélj önnel Aglaé, Anisiew grófról? — kérde a herceg, újra összeszedve erejét.

— Azaz hogy csak annyit mondott, hogy már más pártiról gondoskodott.

— Hát én a szavamot adom önnek, hogy mindazt meg fogom mondani a hercegnőnek, ami csak szükséges ahhoz, hogy Lina és az ön kivánsága teljesüljön.

— Es én köszönöm az ön ígéretét.

(Vége következik.)

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztőség felelős:

Vass Géza.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

Table with 4 columns: Direction (ARADROL, ARADRA, Erdely felé, Temesvár felé, Szeged felé, Brád felé), Time, and Details (e.g., Személyvonat, Gyorsvonat, Reggel, Este).

Aradi nyári szinkör.

Szombaton, 1900. évi augusztus hó 18-án.

Strogyoff Mihály utazása.

Látványos színmű 12 képben, dalokkal és táncszel. Jules Verne regénye után írta: Csepreghy Ferencz.

SZEMÉLYEK:

Table with 2 columns: Name and Role (e.g., A czár, Kisoff, Miniszter, Strogyoff, Jolivet, Blunt, Ogareff, Nádia, Márta vs Sangária, Kelegrafus, Vaszili, Teofar, Dr. Feodor, Voronzoff, Rendőrnök, Nagyherceg, Kormányos).

EZT KÖVETH:

Rodans Lajos és Miss Claire

akrobata mutatványai.

AKROS

légtornászai mutatványai.

Keszlete 7 és fél órakor.

= Nyomtatványokban =

ha **izlést** keres és **pontos időben** kíván hozzájutni és főleg súlyt fektet **jutányos árakra**, úgy tegyen megrendelést

az

Aradi nyomda részvénytársaságnál

melynek a szakipar legújabb vívmányai szerint új aranyozó és könyvkötészeti gépekkel berendezett

könyvkötészeti osztálya

könyv- és hangjegyek bekötéseket olcsó árban vállal és különösen disz-munkák elkészítésében remekel.

Pontosság.

Diszkrét izlés.

Tartós munka.

Mindamellett
olcsó árak!

Szóval: teljes meglegedés, úgy hogy ismerőseinek is melegen ajánlhatja.

Néhány

iskolás gyermek

teljes ellátásra és lelkiismeretes gondozásra 2369

felvétetik

egy jobb izr. családnál.

Czim megtudható: ifj. Klein Mór ur papirkereskedésében, Arad, Fehér-Kereszt épületben.

Szőlő eladás.

A kovaszinczi hegyen

egy 6 katasztrális holdból álló igen szép fekvésű

szőlő

egy részben forgatva, 1000 s néhány száz csemege tőkével beültetve, mely már az idén szép termést ígér, tágas lakószoba és konyha, közel kut, kitűnő vízzel

eladó,

avagy fele részben is eladó.

Bővebb értesítést lehet nyerni Horváth Pálnál, Magyar-utca 10. szám alatt. 2368

Aradi Iparosok
Hitelszövetkezete.

Az aradi iparosok hitelszövetkezete értesíti tagjait, hogy f. hó 21-ikétől fogva a hátralékos üzletrészek után az alapszabályszerű késedelmi kamatok szedése kezdetét veszi. Felhívtnak ennél fogva a tagok, hogy a jelzett napig az üzletrészekre eddig esedékes összes hátralékokat annál inkább befizessék, mert különben a hátralék után az esedékességi időtől számított minden hétre minden üzletrész után felfog a késedelmi kamattal számíttatni.

Az igazgatóság.

Egy a jegyzői teendőkből,

s főleg
az adóügyben

teljes jártassággal bíró egyén, Kovaszincz község

jegyzői irodájában

I. évi szeptember 1-től

alkalmazást nyerhet.

Fizetése havi 40 korona és ágyneműn s mosáson kívül teljes ellátás. A román nyelvnek úgy szó, mint írásbeli tudása okvetlenül megkívánatik. — Jegyzői vizsgával bírók előnyben részesülnek.

Kovaszincz, aug. 15.

Buftea Miklós,
jegyző.

2361

Egy jókarban lévő

forgatható

tekeasztal

felszereléssel,

megvételre kerestetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Magy. kir. államvasutak.

105533—900. szám.

Pályázati hirdetmény.

(Pirszén (Cooks) szállítása iránt.)

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1901. évi január hó 1-től számítandólag egy illetőleg három éven át évenként mintegy 350 tonna műhelyi czélokra szolgáló dió pirszén, 250 tonna műhelyi czélokra szolgáló koczka pirszén, 430 tonna műhelyi czélokra szolgáló darabos pirszén, 200 tonna vontatási czélokra szolgáló dió pirszén és 250 tonna vontatási czélokra szolgáló koczka pirszén szükségletét biztosítani óhajtván, ez iránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok 1900. évi szeptember hó 7-ig betérjendők a bánatpénzek pedig a megelőző napon déli 12 óráig beküldendők.

A pályázatra vonatkozó részletes feltételek úgy szintén az általános szállítási feltételek, a magy. kir. államvasutak anyag- és leltár beszerzési szakosztályánál (Budapest Andrassy-ut 73. szám II. emelet 43. ajtó) valamint minden üzletvezetőségénél megtekinthetők, vagy a megállapított ár előzetes lefizetése mellett a magy. kir. államvasutak budapesti nyomtatványtáránál posta útján is megrendelhetők, megjegyezvén, hogy az általános feltételek minden példányáért 50 fillér fizetendő.

A feltételeknek posta útján való beküldése esetén 20 fillér posta költség is beküldendő.

Budapest, 1900. augusztus hóban.

Az igazgatóság.

Glogováczi
község

jegyzői irodájában

egy a jegyzői teendőkből jártas

jegyzői irnok

azonnal

alkalmazást nyer.

Javadalmazása évi 480 korona készpénz, mosás és ágyneműn kívül teljes ellátás. — Ajánlatok Szerény Sándor helyettes jegyző címére Glogováczi (Aradmegye) czimzandók.

Glogováczi, aug. 12.

Szerény Sándor,

2364

h. jegyző.

Magyar kir. államvasutak igazgatóság.

31561. F. IV. szám.

Hirdetmény.

A kézbesíthetetlen és fölös szállítmányok a vasuti üzletszabályzat 70. §-a értelmében nyilvános árverés útján, d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráru raktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghívatik.

állomás 1900. augusztus

Budapest Józsefv.	16-án
Pozsony	21-én
Győr	21-én
Szatmár Németi	21-én
Veszprém	22-én
Szeged	22-én
Kolozsvár	22-én
Budapest Dpart	23-án
Arad	23-án
Kassa	23-án
Kecskemét	27-én
Debreczen	27-én
Zágráb	27-én
Szabadka	28-án
Pápa	28-án
Békés-Csaba	29-én
Eszék	29-én
Pécs	29-én
Nagyvárad	29-én
Budapest nyug. p. u.	30-án
Miskolcz göm. p. u.	30-án

Budapest, 1900. évi augusztus havában.

Az igazgatóság.

2315—1900. pm.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy Arad szab. kir. város törvényhatósági bizottsága legtöbb adófizető tagjainak 1901. évre összeállított névjegyzéke folyó évi augusztus hó 13-tól 28-ig hivatalomban közszemlére kitétetik, ahol az érdekeltek megtekinthetik, s az elleni felebbezéseiket ezen 15 napi határidő alatt hozzám benyújthatják.

Aradon, 1900. évi augusztus hó 11-én.

Salacz,
kir. tan. polgármester.

Arad sz. kir. város főkapitány hiv.

10310/1900. k. h. sz.

Hirdetmény.

M. kir. földmívelésügyi miniszter ur ő méltóságának 1900. június hó 15-én 38183/IV/3. sz. a. kelt magas rendelete folytán a rézgálicz szintén azon cikkek közé soroztatik, a melyeknek hamisítása, valamint a hamisítottaknak forgalomba hozatala tilos.

E szerint:

Rézgálicz elnevezés alatt csak oly gyártmány hozható forgalomba, mely a jegeczviz beszámításánál legalább 98% tiszta jegeczes rézsulfátot tartalmaz; a többi 2%-ban pedig az elkerülhetetlen nedveség tartalom mellett legfeljebb csak annyi vas vegyület lehet, mely 0.5% fémvasnak felel meg. Jelen rendelet 1900. évi szept. 15-én lép hatályba.

A jelen rendelet ellen vétők az 1895. évi XLV. t. cz. 3 §-a alapján 600 koronáig terjedhető pénzbüntetés és 2 hónapig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Arad, 1900. július 21.

Sarlot
főkapitány.

!! Gazdák és állattenyésztők

megegyeznek abban, hogy Magyarországon az állattenyésztés hanyatlak. Ennek oka kétségtelenül az utóbbi időben elharapódzott állatbetegségekben keresendő. E tekintetben

kiszámíthatlan jelentősége van Somogyi Géza találmányának az

„állatok emésztését elősegítő por“-nak,

a mely fokozza az állatok ellentálló képességét

mindenféle betegségek ellen és elősegíti a hizást.

Somogyi-

féle állat-

táppor. †

A 13.652. számú szabadalmazott D. 46. sz. Iparengedéllyel ellátott Somogyi Géza-féle állatok emésztését elősegítő por 56.086. és 36775. számú törvényes védjeggyel bír és a hivatalos vegyelmezésen kívül első rendű gazdaságok, állatorvosok, gazdasági iskolák, egész község által kipróbálva van. akik írják, hogy nemcsak sertéseknek, de mindenféle állatnál feltűnő és bámulatos hatása, szóval biztos hatású por: kétszáz ezer ember használja, elismeri és dícséri a por csodás hatását. étvágy, emésztés, hizási szerül is kifizeti magát a por használása. Minden háznál nélkülözhetetlen.

Elismerő levelek vannak még huszár és tüzér ezredekétől is, kik a lovaknál is óriási eredménnyel alkalmazták, — egy csomag 18 kr., 1/4 kilós doboz 45 kr., 1/2 kilós doboz 90 kr.

Utastítás és elismerő levelek bárhol megnézhetők. — Viszont eladók nagyobb kedvezményben részesülnek.

Kapható Aradon: Földes Kelemen gyógyszerész urnál, Vojtek és Weisz drogouista, Éles Armin, Fejér Gyula, Karácsonyi Antal, Daimel Lajos, Pollák József, Nagy Farkas, Ring Zsigmond, Weisz Dávid, Ferber Lajos urak fűszerkereskedésében és ugy Aradon mint Aradmegyében bármely üzletben.

